

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 391

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 10 iunie 2009

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
201.	— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă	2-6	
877.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă	7	
★			
202.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2008 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 62/1999 privind înființarea Unității Executive pentru Finanțarea Învățământului Superior și a Cercetării Științifice Universitare	7-8	
878.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2008 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 62/1999 privind înființarea Unității Executive pentru Finanțarea Învățământului Superior și a Cercetării Științifice Universitare	8	
★			
207.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2008 pentru modificarea Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap	9	
883.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2008 pentru modificarea Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap.....	9	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 612 din 28 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (2) lit. e) din Legea serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006		10-12	
Decizia nr. 615 din 28 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385 ¹ alin. 2 și art. 332 alin. 4 din Codul de procedură penală		12-13	
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
57.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat.....		18
597.	— Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 517/1998 privind înființarea Companiei Naționale „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. Constanța		19-31
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
683.	— Ordin al ministrului sănătății privind abrogarea Ordinului ministrului sănătății și familiei nr. 364/2002 pentru aprobarea tarifelor percepute pentru aplicarea procedurilor de reglementare sanitară privind proiectele de amplasare, construcție, amenajare și de reglementare sanitară a funcționării obiectivelor și a activităților desfășurate în acestea, altele decât cele supuse înregistrării în registrul comerțului, precum și pentru aplicarea procedurilor de reglementare sanitară a punerii pe piață a substanțelor și produselor noi sau importate pentru prima dată și destinate utilizării ori consumului uman, precum și a unor prevederi referitoare la autorizarea și avizarea sanitară		32

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru modificarea și completarea Legii nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 282 din 11 noiembrie 1996, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Atribuțiile de stare civilă se îndeplinesc de consiliile județene, respectiv de Consiliul General al Municipiului București, de serviciile publice comunitare locale de evidență a persoanelor, în unitățile administrativ-teritoriale unde acestea sunt constituite, precum și de ofițerii de stare civilă din cadrul primăriilor unităților administrativ-teritoriale în care nu funcționează servicii publice comunitare locale de evidență a persoanelor.”

2. La articolul 3 alineatul (2), după litera c) se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:

„d) ofițerii de stare civilă desemnați prin ordin al ministrului apărării naționale sau, după caz, al ministrului administrației și internelor, potrivit prevederilor art. 8 alin. (7).”

3. La articolul 3, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Primarii și șefii misiunilor diplomatice și ai oficiilor consulare de carieră ale României pot delega sau retrace, după caz, exercitarea atribuțiilor de ofițer de stare civilă secretarului unității administrativ-teritoriale sau altor funcționari publici din aparatul propriu cu competență în acest domeniu, respectiv agentului diplomatic care îndeplinește funcția consulară sau unuia dintre funcționarii consulari.”

4. La articolul 4, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Persoanele fără cetățenie sunt obligate să solicite înregistrarea actelor și faptelor de stare civilă la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, la primăria competentă.”

5. La articolul 8, alineatele (1), (3) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Dacă nașterea sau decesul are loc în tren, pe o navă sau aeronavă ori într-un alt mijloc de transport în timpul călătoriei pe teritoriul României, întocmirea actului de stare civilă se face la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor al locului de coborâre sau de debarcare ori, după caz, de ofițerul de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale pe a cărei rază are loc coborârea sau debarcarea.

(3) Comandantul navei poate încheia căsătorii numai între persoane de cetățenie română. El poate aproba, pentru motive temeinice, reducerea termenului prevăzut la art. 29 alin. (1).

(7) În caz de mobilizare, război, participare a forțelor armate la misiuni în afara teritoriului statului român, Ministerul Apărării Naționale sau, după caz, Ministerul Administrației și Internelor, pentru efectivele proprii, desemnează ofițerii de stare civilă care înregistrează actele și faptele de stare civilă ale militarilor, ale

personalului civil, precum și ale altor categorii de participanți și le comunică serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, ofițerului de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale competente.”

6. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — Orice modificare intervenită în statutul civil al unei persoane ca urmare a întocmirii unui act de stare civilă sau, după caz, dispusă printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă ori printr-un act administrativ se comunică din oficiu, în termen de 10 zile, serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, ofițerului de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale care a întocmit actul de naștere, de căsătorie sau de deces al persoanei la care această modificare se referă, în vederea înscrierii mențiunilor corespunzătoare.”

7. La articolul 11, alineatele (3), (5) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Cererea se depune la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, la primăria unității administrativ-teritoriale care are în păstrare registrul de stare civilă sau de la domiciliul ori reședința petiționarului. În cazul în care registrul de stare civilă nu se află în păstrarea autorității la care s-a depus cererea, aceasta îl solicită serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, primarului unității administrativ-teritoriale competente, în termen de 3 zile. În situația în care exemplarul 1 al actului de stare civilă lipsește ori actele au fost predate Arhivelor Naționale, serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau primăria competentă, care primește cererea, solicită extras, după caz, de pe actul ce se găsește în păstrarea consiliului județean, a Consiliului General al Municipiului București ori a Arhivelor Naționale, pe baza căruia întocmește și eliberează certificatul de stare civilă. Eliberarea extraselor de pe actele de stare civilă aflate în păstrarea Arhivelor Naționale la cererea oficiilor de stare civilă și a structurilor competente ale Ministerului Administrației și Internelor, precum și a altor autorități publice se face gratuit.

(5) Cererile privind procurarea și eliberarea certificatelor de stare civilă ale cetățenilor străini ale căror acte și fapte de stare civilă s-au produs și s-au înregistrat în România, adresate misiunilor diplomatice și oficiilor consulare ale acestor țări, acreditate în România, precum și ale cetățenilor români aflați în străinătate, adresate misiunilor diplomatice și oficiilor consulare de carieră ale României sau Ministerului Administrației și Internelor, vor fi soluționate de Inspectoratul Național pentru Evidența Persoanelor din cadrul Ministerului Administrației și Internelor.

(7) Certificatele de stare civilă eliberate de serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, de ofițerul de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale care a înregistrat actele și faptele de stare civilă sunt valabile și în străinătate.”

8. La articolul 11, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (8), cu următorul cuprins:

„(8) Certificatele de stare civilă se completează cu cerneală specială de culoare neagră, precum și, după caz, în sistem informatic, în condițiile legii.”

9. La articolul 12, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care autoritățile investite cu atribuții de stare civilă constată că unele date din cuprinsul unui certificat de stare civilă nu corespund cu cele din actul pe baza căruia a fost eliberat, certificatul se reține și se sesizează serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, ofițerul de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale competente, în vederea anulării și eliberării unui nou certificat.”

10. La articolul 16, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — Starea civilă se poate dovedi prin orice mijloace de probă în fața instanței judecătorești, în cazul prevăzut la art. 10, precum și în fața serviciilor publice comunitare locale de evidență a persoanelor sau a ofițerului de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale competente, când se solicită reconstituirea actelor de stare civilă, în următoarele situații:”

11. La articolul 17, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) Întocmirea actului de naștere se face la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, de ofițerul de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale în a cărei rază s-a produs evenimentul, pe baza declarației verbale a persoanelor prevăzute la art. 19, a actului de identitate al mamei și al declarantului, a certificatului medical constatator al nașterii și, după caz, a certificatului de căsătorie al părinților.”

12. La articolul 18, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Dacă părinții nu au nume de familie comun sau există neconcordanță între prenumele copilului trecut în certificatul medical constatator al nașterii și declarația verbală a declarantului, întocmirea actului de naștere se face pe baza declarației scrise și semnate de ambii părinți, din care să rezulte numele de familie și prenumele copilului. În caz de neînțelegere între părinți, va decide primarul unității administrativ-teritoriale de la locul înregistrării nașterii, prin dispoziție.”

13. Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — Au obligația de a face declarația de naștere oricare dintre părinți, iar dacă, din diferite motive, nu o pot face, obligația declarării revine medicului, persoanelor care au fost de față la naștere, personalului desemnat din unitatea sanitară în care a avut loc nașterea sau oricărei persoane care a luat cunoștință despre nașterea copilului.”

14. La articolul 20, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dacă nașterea s-a produs în străinătate și întocmirea actului nu a fost făcută la misiunea diplomatică sau la oficiul consular de carieră al României ori la autoritatea locală din străinătate, întocmirea actului de naștere se face în țară, la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, de ofițerul de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale pe a cărei rază se află domiciliul părinților, după ce Ministerul Administrației și Internelor verifică, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe, dacă nașterea nu a fost înregistrată în străinătate.”

15. La articolul 21, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Acțiunea se introduce la judecătoria în a cărei rază teritorială are domiciliul persoana interesată sau unde are sediul instituția de ocrotire a copilului. În vederea soluționării, instanța solicită serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor în a cărei rază administrativ-teritorială are domiciliul persoana interesată sau se află sediul instituției de ocrotire verificări pentru stabilirea identității, precum și avizul medicului legist cu privire la vârsta și sexul persoanei al cărei act de naștere se cere a fi întocmit. Judecarea cauzei se face cu participarea procurorului.”

16. Articolul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — În cazurile prevăzute la art. 22 și 23, dacă nu se cunosc numele de familie și prenumele copilului, acestea se stabilesc, prin dispoziție, de către primarul unității administrativ-teritoriale unde se înregistrează nașterea.”

17. Articolul 26 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 26. — (1) În cazul adopției se va întocmi un nou act de naștere de către serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, de ofițerul de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale în raza căreia se află domiciliul adoptatului ori sediul instituției de ocrotire în îngrijirea căreia se găsește adoptatul.

(2) În situația în care adoptatorii sunt cetățeni străini ori cetățeni români cu domiciliul sau cu reședința în străinătate, noul act de naștere se va întocmi de serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, de ofițerul de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale în raza căreia se află domiciliul celui adoptat ori sediul instituției de ocrotire, în cazul copiilor aflați în îngrijirea acesteia.

(3) În noul act de naștere întocmit, rubrica «Locul nașterii» se va completa cu denumirea unității administrativ-teritoriale unde își are sediul serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, primăria unde se întocmește actul.”

18. Articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — (1) Căsătoria se încheie de către ofițerul de stare civilă, la sediul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, al primăriei în a cărei rază de competență teritorială își are domiciliul sau reședința unul dintre viitorii soți.

(2) Căsătoria se poate încheia în afara sediului serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, al primăriei competente, cu aprobarea primarului, dacă din motive temeinice unul dintre soți se află în imposibilitatea de a se prezenta.”

19. Articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — (1) Declarația de căsătorie se face personal de către viitorii soți, în scris, la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, la primăria competentă unde urmează a se încheia căsătoria.

(2) Ofițerul de stare civilă care primește declarația de căsătorie solicită viitorilor soți să prezinte actele de identitate, certificatele de naștere, certificatele medicale privind starea sănătății acestora, precum și:

a) aprobarea președintelui consiliului județean sau a primarului general al municipiului București, după caz, pentru încheierea căsătoriei, în cazul existenței unor impedimente rezultate din condițiile de rudenie firească sau adopție, în condițiile prevăzute de lege;

b) avizul medical, dovada încuviințării părinților ori, după caz, a tutorei și autorizarea direcției generale de asistență socială și protecția copilului pentru încheierea căsătoriei, în cazul existenței unor impedimente rezultate din condițiile de vârstă, cu respectarea prevederilor Codului familiei.

(3) Odată cu documentele prevăzute la alin. (2), viitorii soți depun, în mod obligatoriu, o declarație pe propria răspundere că nu cunosc niciun motiv de natură legală care să împiedice încheierea căsătoriei.

(4) Dacă unul dintre viitorii soți nu se află în unitatea administrativ-teritorială unde urmează a se încheia căsătoria, el poate face declarația de căsătorie la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, la primăria unității administrativ-teritoriale unde se află temporar, care o transmite în termen de 48 de ore serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, primăriei unde urmează a se încheia căsătoria.”

20. La articolul 29, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Primarul municipiului, al sectorului municipiului București, al orașului sau al comunei unde urmează a se încheia căsătoria poate să încuviințeze, pentru motive temeinice, încheierea căsătoriei înainte de împlinirea termenului prevăzut la alin. (1). Căsătoria se poate oficia și după expirarea termenului prevăzut la alin. (1), numai cu aprobarea primarului, dar fără depășirea termenului de valabilitate a certificatelor medicale privind starea sănătății.”

21. La articolul 33 se introduc două noi alineate, alineatele (2) și (3), cu următorul cuprins:

„(2) Cetățenii statelor cu care România a încheiat tratate/convenții/acorduri de asistență juridică în materie civilă sau de drept al familiei, precum și cetățenii statelor care nu au misiune diplomatică acreditată în România fac dovada îndeplinirii condițiilor de fond cerute de legea lor națională pentru încheierea căsătoriei, cu documente justificative eliberate de autoritățile competente ale statului de cetățenie.

(3) Documentele prevăzute la alin. (1) și (2) trebuie să fie însoțite de declarații notariale ale viitorilor soți din care să rezulte că îndeplinesc condițiile necesare încheierii căsătoriei în România.”

22. Articolul 34 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 34. — (1) Întocmirea actului de deces se face la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, de ofițerul de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale în a cărei rază s-a produs decesul, pe baza certificatului medical constatator al decesului și a declarației verbale făcute de membrii familiei decedatului sau, în lipsa acestora, de una dintre următoarele persoane:

a) medicul sau alt cadru din unitatea sanitară unde s-a produs decesul;

b) orice persoană care are cunoștință despre deces.

(2) Declarantul va depune certificatul medical constatator al decesului, documentul cu care se face dovada identității și, după caz, livretul militar ale celui decedat.”

23. Articolul 38 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 38. — (1) Documentul cu care se face dovada identității și livretul militar ale persoanei decedate se rețin de către ofițerul de stare civilă și se înaintează, după caz, serviciului public comunitar de evidență a persoanelor la care este arondată unitatea administrativ-teritorială pe raza căreia persoana decedată a avut ultimul domiciliu sau comandamentului militar, până la data de 5 a lunii următoare celei în care s-a înregistrat actul.

(2) În cazurile în care declarantul nu poate prezenta documentele prevăzute la alin. (1), precizează în scris motivul

neprezentării acestora și datele de stare civilă ale decedatului. Declarația se înaintează autorităților prevăzute la alin. (1).”

24. La articolul 39, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 39. — (1) Întocmirea actului de deces privind un cadavru găsit se face la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, de ofițerul de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale în a cărei rază a fost găsit.

(3) Datele privind identitatea cadavrului, stabilite ulterior de poliție, se înscriu prin mențiune pe actul respectiv. Mențiunea se comunică serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau primăriei care are în păstrare actul de naștere și, după caz, comandamentului militar.”

25. La articolul 40, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Înhumarea sau incinerarea unui cetățean român al cărui deces s-a produs și s-a înregistrat în străinătate se face pe baza adeverinței eliberate de serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau de ofițerul de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale în a cărei rază urmează să se facă înhumarea ori incinerarea. Adeverința se întocmește pe baza certificatului de deces eliberat de autoritățile străine, precum și a traducerii legalizate a acestuia. Când decesul cetățeanului român s-a înregistrat la misiunea diplomatică a României, adeverința se întocmește pe baza certificatului de deces emis de misiunea diplomatică sau de oficiul consular de carieră.”

26. La articolul 40, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2)1, cu următorul cuprins:

„(2)1 Adeverința prevăzută la alin. (1) și (2) se eliberează într-un singur exemplar. În cazul în care declarantul decesului nu mai deține adeverința de înhumare sau de incinerare, la solicitarea acestuia, autoritățile prevăzute la alin. (1) și (2) îi eliberează un duplicat.”

27. La articolul 43, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 43. — (1) Șefii misiunilor diplomatice și ai oficiilor consulare de carieră ale României încheie căsătoria între cetățeni români sau dacă unul dintre viitorii soți este cetățean român, dacă aceasta este în concordanță cu legislația țării în care sunt acreditați și dacă cel puțin unul dintre viitorii soți, cetățean român, are domiciliul sau reședința în circumscripția consulară a misiunii diplomatice ori a oficiului consular.

(3) Actele de stare civilă ale cetățenilor români, întocmite de autoritățile străine, au putere doveditoare în țară numai dacă sunt înscrise sau transcrise în registrele de stare civilă române. Transcrierea certificatelor și a extraselor de stare civilă se efectuează cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale de la locul de domiciliu al solicitantului, cu avizul prealabil al serviciului public comunitar județean de evidență a persoanei. Cetățeanul român este obligat ca, în termen de 6 luni de la întoarcerea în țară sau de la primirea din străinătate a certificatului sau a extrasului de stare civilă, să ceară transcrierea acestor acte la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau la primăria unității administrativ-teritoriale în a cărei rază domiciliază.”

28. La articolul 43, după alineatul (31) se introduce un nou alineat, alineatul (32), cu următorul cuprins:

„(32) Transcrierea certificatelor și a extraselor de stare civilă privind cetățenii români care nu au avut niciodată domiciliul în România se face cu aprobarea primarului sectorului 1 al municipiului București și cu avizul prealabil al Direcției Generale de Evidență a Persoanelor a Municipiului București.”

29. La articolul 43, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Cetățenii români ale căror acte de stare civilă au fost înregistrate în localități care au aparținut României, iar în prezent se găsesc pe teritoriul altor state pot solicita întocmirea actelor de stare civilă la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau la primăria unității administrativ-teritoriale în a cărei rază își au domiciliul, pe baza extrasului de pe actul de stare civilă ce se găsește în păstrarea Arhivelor Naționale, cu aplicarea prevederilor art. 11 alin. (3). Transcrierea acestor extrase în registrele de stare civilă se face cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale de la locul de domiciliu al solicitantului și cu avizul prealabil al serviciului public comunitar județean de evidență a persoanei sau, după caz, al Direcției Generale de Evidență a Persoanelor a Municipiului București.”

30. După articolul 43 se introduce un nou articol, articolul 431, cu următorul cuprins:

„Art. 431. — (1) Registrul național de evidență a persoanelor este actualizat prin mijloace informatice cu date conținute de certificatele sau extrasele de stare civilă eliberate cetățenilor români de autoritățile străine care au fost înscrise/transcrise în registrele de stare civilă române, astfel:

a) în cazul unităților administrativ-teritoriale unde funcționează servicii publice comunitare locale de evidență a persoanelor, primarul dispune serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor actualizarea componentei locale a Registrului național de evidență a persoanelor;

b) în cazul unităților administrativ-teritoriale unde nu funcționează servicii publice comunitare locale de evidență a persoanelor, primarul sau persoana delegată de acesta să îndeplinească atribuțiile de ofițer de stare civilă actualizează Registrul național de evidență a persoanelor;

c) Serviciul Public Comunitar Local de Evidență a Persoanelor al Sectorului 1 al Municipiului București actualizează, prin mijloace informatice, Registrul național de evidență a persoanelor cu datele conținute de actele de stare civilă eliberate cetățenilor români de autoritățile străine, înscrise în condițiile prevăzute la art. 42 alin. (2) în registrele de stare civilă române de la misiunile diplomatice sau oficiile consulare de carieră ale României.

(2) Până la asigurarea infrastructurii informatice necesare îndeplinirii obligației prevăzute la alin. (1) lit. b), primarul care a aprobat transcrierea sau persoana delegată de acesta să îndeplinească atribuțiile de ofițer de stare civilă transmite extrase pentru uz oficial de pe certificatele sau extrasele de stare civilă transcrise la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor la care este arondată unitatea administrativ-teritorială pe raza căreia domiciliază titularul actului transcris, în vederea actualizării componentei locale a Registrului național de evidență a persoanelor.

(3) Pe măsura asigurării infrastructurii informatice necesare, serviciile publice comunitare locale de evidență a persoanelor efectuează activitățile de actualizare direct în Registrul național de evidență a persoanelor.”

31. După articolul 44 se introduc două noi articole, articolele 441 și 442, cu următorul cuprins:

„Art. 441. — Modificările intervenite în statutul civil al cetățenilor români aflați în străinătate se înscriu de ofițerul de stare civilă prin mențiune pe marginea actelor de stare civilă, cu aprobarea Inspectoratului Național pentru Evidența Persoanelor.

Art. 442. — Pe măsura asigurării infrastructurii informatice necesare, comunicările privind faptele de stare civilă, precum și cele referitoare la înscrierea mențiunilor în actele de stare civilă se realizează și în sistem informatic.”

32. La articolul 54, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 54. — (1) Cererea de reconstituire sau de întocmire ulterioară a unui act de stare civilă, însoțită de documentele doveditoare, se depune la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau la ofițerul de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale competente să întocmească actul. În situațiile prevăzute la art. 52 lit. b), cererea se depune la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau la ofițerul de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale pe a cărei rază se află domiciliul persoanei interesate. Cererea se soluționează în termen de 30 de zile, cu avizul prealabil al serviciului public comunitar județean de evidență a persoanei, prin dispoziție a primarului, care se comunică solicitantului în termen de 10 zile de la emitere.”

33. La articolul 57, alineatul (4) se abrogă.

34. La articolul 571, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 571. — (1) Rectificarea actelor de stare civilă și a mențiunilor înscrise pe marginea acestora se face în temeiul dispoziției primarului unității administrativ-teritoriale care are în păstrare actul de stare civilă, din oficiu sau la cererea persoanei interesate, cu avizul prealabil al serviciului public comunitar județean de evidență a persoanei.

(2) Cererea de rectificare a actelor de stare civilă și a mențiunilor înscrise pe acestea, însoțită de actele doveditoare, se depune la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau la primăria unității administrativ-teritoriale care are în păstrare actul de stare civilă ori, după caz, la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau la primăria de la locul de domiciliu. Cererea se soluționează în termen de 30 de zile prin emiterea dispoziției prevăzute la alin. (1), care se comunică solicitantului în termen de 10 zile de la data emiterii.”

35. La articolul 571, alineatul (4) se abrogă.

36. La articolul 60, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Primul exemplar al registrelor de stare civilă se păstrează la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau la primăria unității administrativ-teritoriale unde s-a întocmit, iar al doilea exemplar se înaintează consiliului județean sau Consiliului General al Municipiului București, după caz, în termen de 30 de zile de la data când toate filele din registru au fost completate.”

37. Articolul 61 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 61. — Serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau primăria unității administrativ-teritoriale care are în păstrare registre de stare civilă este obligată să asigure conservarea și securitatea acestora, cu respectarea legislației arhivistice în vigoare și a normelor interne de evidență și păstrare a arhivelor.”

38. La articolul 62, litera d) a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) necomunicarea la serviciile publice comunitare locale de evidență a persoanelor ori, după caz, la primăriile competente, de către ofițerul de stare civilă, a mențiunilor, a copiilor de pe deciziile de admitere a schimbării numelui, neînscrierea mențiunilor pe actele de stare civilă ori netransmiterea celui de-al doilea exemplar al registrelor de stare civilă la consiliul județean sau la Consiliul General al Municipiului București, după caz, în termen de 30 de zile de la data când toate filele au fost completate.”

39. Articolul 63 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 63. — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către primari, persoanele împuternicite prin dispoziție a președintelui consiliului județean, respectiv a primarului general al municipiului București, precum și de persoane împuternicite din cadrul serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor și polițiști anume desemnați.”

40. Articolul 68 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 68. — (1) La cererea scrisă a Inspectoratului Național pentru Evidența Persoanelor, a serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor, a instanțelor judecătorești, a parchetelor sau a poliției, se pot transmite extrase pentru uz oficial, însoțite de copii ale înscrisurilor care au stat la baza întocmirii actelor de stare civilă, iar pentru motive temeinice, la cererea serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor, a oficiilor de stare civilă din cadrul primăriilor unităților administrativ-teritoriale unde nu funcționează serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor, a unităților din sistemul de ordine și siguranță publică din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, a instituțiilor responsabile cu asistența socială și protecția drepturilor copilului, precum și a notarilor publici, se eliberează gratuit extrase pentru uz oficial de pe actele de stare civilă aflate în arhiva proprie.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul solicitărilor adresate direcțiilor județene și a municipiului București ale Arhivelor Naționale, pentru actele aflate în păstrarea acestora, cu respectarea dispozițiilor art. 11 alin. (3).”

41. Articolul 69 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 69. — Comunicarea datelor înscrise în actele de stare civilă se poate face, în cazuri temeinic justificate, la cererea autorităților publice, altele decât cele cu atribuții legale în materie, cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale care are în păstrare actul.”

42. La articolul 71, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 71. — (1) Serviciile publice comunitare locale de evidență a persoanelor și ofițerii de stare civilă din cadrul primăriilor întocmesc buletine statistice de naștere, de căsătorie și de deces, iar judecătorii, buletine statistice de divorț.”

43. Articolul 72 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 72. — (1) Ministerul Administrației și Internelor îndrumă și controlează, în condițiile legii, activitatea serviciilor publice comunitare locale de evidență a persoanelor, în domeniul stării civile.

(2) Președinții consiliilor județene și primarul general al municipiului București, prin serviciile publice comunitare județene de evidență a persoanelor, respectiv prin Direcția Generală de Evidență a Persoanelor a Municipiului București, organizează îndrumarea și controlul metodologic al activității de stare civilă desfășurate de serviciile publice comunitare locale de evidență a persoanelor de pe raza județului, respectiv a municipiului București și iau măsuri privind conservarea și securitatea documentelor de stare civilă.”

44. La articolul 74 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Serviciile publice comunitare județene de evidență a persoanelor, respectiv Direcția Generală de Evidență a Persoanelor a Municipiului București asigură distribuirea, contra cost, către serviciile publice comunitare locale de evidență a persoanelor de pe raza județului, respectiv a municipiului București a registrelor și a certificatelor de stare civilă, a cernelii speciale și a formularelor auxiliare.”

Art. II. — Cererile de transcriere a certificatelor sau a extraselor de stare civilă înregistrate în străinătate, depuse anterior intrării în vigoare a prezentei legi, se soluționează potrivit reglementărilor în vigoare la data depunerii cererii.

Art. III. — Asigurarea suportului tehnic necesar actualizării, prin mijloace informatice, a Registrului național de evidență a persoanelor cu datele conținute de certificatele sau extrasele de stare civilă eliberate cetățenilor români de autoritățile străine care au fost înscrise/transcrise în registrele de stare civilă române se realizează eșalonat, de la data intrării în vigoare a prezentei legi, după cum urmează:

a) la nivelul serviciilor publice comunitare locale de evidență a persoanelor, în termen de 2 ani;

b) la nivelul primăriilor din unitățile administrativ-teritoriale în care nu funcționează servicii publice comunitare locale de evidență a persoanelor, în termen de 3 ani.

Art. IV. — Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 282 din 11 noiembrie 1996, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 2 iunie 2009.
Nr. 201.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 30 mai 2009.
Nr. 877.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2008
pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 62/1999 privind înființarea Unității Executive
pentru Finanțarea Învățământului Superior și a Cercetării Științifice Universitare**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124 din 1 octombrie 2008 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 62/1999 privind înființarea Unității Executive pentru Finanțarea Învățământului Superior și a Cercetării Științifice Universitare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 697 din 14 octombrie 2008, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I punctul 1, alineatul (1) al articolului 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Se aprobă înființarea Unității Executive pentru Finanțarea Învățământului Superior și a Cercetării Științifice Universitare ca instituție publică cu personalitate juridică, organ de specialitate al Ministerului Educației, Cercetării și Inovării.”

2. La articolul I, punctul 2 se abrogă.

3. La articolul I, după punctul 2 se introduce un nou punct, punctul 2¹, cu următorul cuprins:

„2¹. *După articolul 2 se introduce un nou articol, articolul 2¹, cu următorul cuprins:*

«Art. 2¹. — La solicitarea sau cu avizul Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, Unitatea Executivă pentru Finanțarea Învățământului Superior și a Cercetării Științifice Universitare desfășoară activități privind implementarea în sistem descentralizat a politicilor și programelor Ministerului Educației, Cercetării și Inovării privind finanțarea învățământului superior și a cercetării științifice.»

4. La articolul I punctul 3, articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Atribuțiile Unității Executive pentru Finanțarea Învățământului Superior și a Cercetării Științifice Universitare sunt:

a) asistă Consiliul Național pentru Finanțarea Învățământului Superior și Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior în aplicarea politicilor elaborate de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, pe baza propunerilor celor două consilii;

b) asigură condițiile materiale și financiare necesare organizării competițiilor pentru granturi, realizează întregul proces operativ pentru selectarea și auditarea proiectelor și programelor propuse spre finanțare de cele două consilii și sprijină managementul financiar al acestora;

c) întocmește documentația pentru alocarea resurselor financiare de la bugetul de stat și din alte venituri pentru finanțarea învățământului superior și a cercetării științifice universitare, în conformitate cu deciziile Consiliului Național pentru Finanțarea Învățământului Superior și ale Consiliului Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior, pe baza legislației în vigoare;

d) asigură buna desfășurare a activității curente a Consiliului Național pentru Finanțarea Învățământului Superior și a Consiliului Național al Cercetării Științifice din Învățământul

Superior în relațiile cu instituțiile de învățământ superior, cu alte organizații și instituții publice sau private;

e) administrează și gestionează resursele destinate activităților Consiliului Național pentru Finanțarea Învățământului Superior și ale Consiliului Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior, în conformitate cu deciziile celor două consilii, în condițiile legii;

f) conduce în sistem descentralizat, implementează, monitorizează și evaluează programe și proiecte de dezvoltare instituțională și de sistem, precum și programe și proiecte de cercetare științifică, cu finanțare națională sau internațională, cu avizul Ministerului Educației, Cercetării și Inovării.”

5. La articolul I punctul 4, alineatul (1) al articolului 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Numărul maxim de posturi cu finanțare de la bugetul de stat aprobat pentru Unitatea Executivă pentru Finanțarea Învățământului Superior și a Cercetării Științifice Universitare este de 42, cu încadrarea în numărul maxim de posturi aprobat pentru Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, pentru instituțiile din subordine finanțate integral de la bugetul de stat.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 2 iunie 2009.
Nr. 202.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2008 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 62/1999 privind înființarea Unității Executive pentru Finanțarea Învățământului Superior și a Cercetării Științifice Universitare

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2008 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 62/1999 privind înființarea Unității Executive pentru Finanțarea Învățământului Superior și a Cercetării Științifice Universitare și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 30 mai 2009.
Nr. 878.

6. La articolul I punctul 5, articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Finanțarea Unității Executive pentru Finanțarea Învățământului Superior și a Cercetării Științifice Universitare se asigură din alocații de la bugetul de stat și din alte surse, inclusiv din participarea la proiecte cu finanțare internă sau internațională.

(2) Pentru realizarea de programe și proiecte cu finanțare internă sau internațională și pentru activități de evaluare executate la cererea unor instituții din România sau din străinătate se pot organiza activități finanțate integral din venituri proprii, inclusiv unități interne de implementare pentru programe/proiecte specifice, cu avizul sau la solicitarea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării.

(3) Bugetul de venituri și cheltuieli pentru activitățile finanțate integral din venituri proprii, prevăzute la alin. (2), se întocmește și se aprobă odată cu bugetul Unității Executive pentru Finanțarea Învățământului Superior și a Cercetării Științifice Universitare. Soldul se reportează în anul următor, cu aceeași destinație.”

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2008 pentru modificarea Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86 din 24 iunie 2008 pentru modificarea Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 474 din 27 iunie 2008, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I punctul 1, alineatul (1) al articolului 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — (1) Persoanele adulte cu handicap grav sau accentuat pot beneficia de credit a cărui dobândă se suportă din bugetul de stat, prin transferuri de la bugetul Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap la bugetele direcțiilor generale de asistență socială și protecția copilului județene, respectiv locale ale sectoarelor municipiului București, în baza unui contract privind angajamentul de plată a dobânzii pentru achiziționarea unui singur autovehicul și pentru adaptarea unei locuințe conform nevoilor individuale de acces, cu condiția plății la scadență a ratelor creditului, dar și cu condiția ca valoarea creditului să nu depășească 10.000 de euro, iar returnarea creditului să nu depășească 10 ani. În cazul achiziționării de autovehicule adaptate special pentru transportul persoanelor cu handicap netransferabile, dependente de scaunul cu rotile, valoarea creditului nu poate depăși 20.000 de euro, perioada de rambursare fiind de 15 ani.”

2. La articolul I, după punctul 1 se introduc două noi puncte, punctele 11 și 12, cu următorul cuprins:

„11. **La articolul 27, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:**

«(11) Persoanele care au contractat un credit în condițiile prevăzute la alin. (1) și cărora, în urma reevaluării, li s-a

schimbat încadrarea în gradul de handicap beneficiază în continuare de aceleași condiții de rambursare până la achitarea creditului.»

12. La articolul 27, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

«(3) Metodologia de preluare de către direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului județene, respectiv locale ale sectoarelor municipiului București a contractelor privind angajamentul de plată a dobânzii încheiate de Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap și de asigurare a transferurilor financiare se aprobă prin ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap.»

3. La articolul I, după punctul 3 se introduce un nou punct, punctul 4, cu următorul cuprins:

„4. **La articolul 78, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (41), cu următorul cuprins:**

«(41) Fac excepție de la prevederile alin. (3) lit. b) unitățile protejate înființate în cadrul organizațiilor persoanelor cu handicap care pot desfășura și activități de vânzări/intermedieri, cu condiția ca minimum 75% din profitul obținut să fie destinat programelor de integrare socioprofesională pentru persoanele cu handicap din organizațiile respective. Aceste unități au obligația prezentării unui raport financiar la fiecare început de an, din care să rezulte cum au fost utilizate fondurile obținute prin activitatea comercială.»

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ROBERTA ALMA ANASTASE

București, 2 iunie 2009.

Nr. 207.

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA-DAN GEOANĂ

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2008 pentru modificarea Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2008 pentru modificarea Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 30 mai 2009.

Nr. 883.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 612

din 28 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (2) lit. e) din Legea serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (2) lit. e) din Legea serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mertrim D&D” — S.R.L., Societatea Comercială „Dehantox” — S.R.L., Societatea Comercială „Codemar Service” — S.R.L., Societatea Comercială „Dezinsect” — S.R.L. și Societatea Comercială „Green Eco” — S.R.L. din Brașov în Dosarul nr. 3.350/62/2008 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții Constituționale acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că actul normativ criticat nu face decât să reglementeze condițiile de participare a operatorilor la licitația pentru prestarea serviciului de salubritate a localităților, fără a indica un anumit operator economic, astfel că nu pot fi reținute criticile de neconstituționalitate privind încălcarea principiilor specifice economiei de piață.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.350/62/2008, **Tribunalul Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (2) lit. e) din Legea serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Mertrim D&D” — S.R.L., Societatea Comercială „Dehantox” — S.R.L., Societatea Comercială „Codemar Service” — S.R.L., Societatea Comercială „Dezinsect” — S.R.L. și Societatea Comercială „Green Eco” — S.R.L. din Brașov într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni privind anularea unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că textul de lege criticat, prin aceea că acordă exclusivitate unui operator economic în vederea prestării

serviciului de salubritate pe raza unei unități administrativ-teritoriale, înlătură, practic, principiul economiei de piață și al concurenței loiale, creând un adevărat monopol pe plan local al respectivului operator în privința prestării acestui gen de servicii. În baza hotărârii consiliului local de dare în administrare sau de atribuire și a contractului de delegare a gestiunii serviciului de salubritate, particularii (persoane fizice sau societăți comerciale) sunt obligați să efectueze pe proprietatea lor activitățile de deratizare numai cu acel operator, fără posibilitatea selectării altui operator pe criteriile cererii și ale ofertei sau ale raportului calitate/preț, specifice economiei de piață. Aceasta echivalează, în opinia autorilor excepției, cu violarea dreptului de proprietate privată, mai exact a atributului *usus*, de vreme ce statul sau altă unitate de drept public poate să dispună doar în privința proprietății publice, nu și a proprietății particularilor.

Tribunalul Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal nu își exprimă opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate invocată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Textul de lege criticat nu se opune exigențelor principiului garantării dreptului de proprietate privată stabilit de art. 44 alin. (1) din Constituție, în condițiile în care conținutul și limitele acestui drept sunt stabilite prin lege, iar, potrivit alin. (7) al aceluiași articol, dreptul de proprietate obligă proprietarul la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și a celorlalte sarcini care, potrivit legii, îi revin. Totodată, cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate trebuie astfel reglementat încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, ceea ce impune stabilirea unor limite rezonabile. Nu este încălcat nici principiul concurenței loiale, prevăzut de art. 135 alin. (1) din Constituție, deoarece Legea nr. 101/2006 conține prevederi de natură să asigure respectarea acestui principiu, stabilind, așa cum impune și art. 9 pct. 1 din Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției, criterii obiective pentru selectarea operatorilor serviciilor de salubritate. Se precizează, totodată, că „nu se pune problema unei opțiuni a particularilor în ceea ce privește alegerea unui anumit operator de salubritate, întrucât salubritatea localităților se realizează prin intermediul unui serviciu public, de către operatorii selectați potrivit prevederilor Legii nr. 101/2006”.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 19 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 101/2006, cu modificările ulterioare, sunt constituționale. Acestea nu aduc atingere sub niciun aspect principiilor economiei de piață, liberei inițiative sau concurenței,

ci, dimpotrivă, se conformează acestora, prin aceea că asigură garantarea respectării de către autoritățile administrației publice locale a actelor normative referitoare la delegarea gestiunii serviciilor de salubritate numai către operatorii care dețin licențe. Apreciază că dispozițiile art. 20 alin. (2), art. 44 alin. (1) și ale art. 148 alin. (2) din Constituție, invocate, nu sunt incidente în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 19 alin. (2) lit. e) din Legea serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 8 mai 2006, astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct.17 din Legea nr. 224/2008 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2007 pentru modificarea și completarea Legii serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 743 din 3 noiembrie 2008. Textul de lege criticat are următorul conținut:

Art. 19 alin. (2) lit. e): „(2) *Operatorii, în conformitate cu prevederile legale, au dreptul la: [...]. e) exclusivitatea prestării serviciului de salubritate pe raza unităților administrativ-teritoriale, acordată fie în baza hotărârii de dare în administrare, fie în baza hotărârii de atribuire și a contractului de delegare a gestiunii.*”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 44 alin. (1) referitoare la garantarea dreptului de proprietate privată și ale art. 135 alin. (1) din Constituție, privind principiile specifice economiei României ca economie de piață, bazate pe libera inițiativă și concurență, precum și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la protecția proprietății. De asemenea, indicând prevederile art. 20 alin. (2) și ale art. 148 alin. (2) din Legea fundamentală, care consacră principiul aplicării cu prioritate a reglementărilor internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, precum și a prevederilor tratatelor constitutive ale Uniunii Europene și a celorlalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, în cazul în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai puțin favorabile sau contrare, autorul excepției invocă prevederile art. 9 pct.1 din Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției, adoptată la New York la 31 octombrie 2003, ratificată de România prin Legea nr. 365/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 903 din 5 octombrie 2004, text care reglementează principiile specifice sistemului de achiziții publice și gestiunii finanțelor publice, bazate pe transparență, concurență și criterii obiective, precum și măsurile recomandate pentru luarea de decizii eficiente pentru prevenirea corupției.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că Legea nr. 101/2006 stabilește cadrul juridic pentru înființarea, organizarea, gestionarea, exploatarea, finanțarea și controlul funcționării serviciului public de salubritate a localităților. Fiind un serviciu public, deci cu implicații de ordinul interesului public al unei anumite comunități, și făcând parte din sfera serviciilor comunitare de utilități publice, acesta se află sub controlul, conducerea și coordonarea autorităților administrației publice locale sau al asociațiilor de dezvoltare intercomunitară. Alegerea modalității de gestiune a serviciului de salubritate — directă sau indirectă — se face prin hotărâri ale autorităților deliberative ale unităților administrativ-teritoriale sau ale asociațiilor de dezvoltare intercomunitară, iar raporturile juridice dintre acestea și operatorii serviciului de salubritate sunt reglementate, după caz, prin hotărârea de dare în administrare a serviciului de salubritate, în cazul gestiunii directe, sau contractul de delegare a gestiunii, în cazul gestiunii delegate. La darea în gestiune a serviciului public de salubritate participă operatorii licențiați de către Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice, iar delegarea gestiunii serviciului de salubritate are la bază criteriile de transparență, competitivitate și eficiență, unitățile administrativ-teritoriale având totodată obligația să asigure tratament egal pentru toți operatorii serviciilor de salubritate care acționează în cadrul acelei comunități locale sau al asociației de dezvoltare intercomunitară, după caz.

Așa fiind, Curtea constată că dispozițiile art. 19 alin. (2) lit. e) din Legea serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006 consacră în favoarea operatorilor selectați, potrivit procedurilor legale, să gestioneze serviciul public de salubritate dreptul la exclusivitate în acest domeniu de activitate pe raza unei anumite comunități locale, astfel cum rezultă din hotărârea de dare în administrare, hotărârea de atribuire sau din contractul de delegare a gestiunii, după caz. Norma juridică criticată nu conferă un drept de exclusivitate unui anumit operator, ci asigură celui care, cu respectarea legii, gestionează serviciul de salubritate, posibilitatea exercitării în concret a obligațiilor sale specifice, asumate prin actele juridice indicate mai sus. Așadar, textul legal examinat nu face decât să întărească efectul acelor acte juridice în baza cărora un operator, în condiții de transparență și egalitate de tratament, a dobândit gestiunea serviciului public de salubritate.

Totodată, dispozițiile art. 19 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 101/2006 au menirea de a asigura realizarea efectivă a salubrității localităților, dincolo de voința fiecărui individ. Fiind un serviciu de interes public, ar fi inadmisibil ca acesta să fie lăsat la libera apreciere a individului, care, așa cum arată în motivare chiar autorii excepției, pot fi de acord sau nu ca prestarea acestui serviciu să fie realizată de un anumit operator, punând astfel în pericol sănătatea publică, valoare ocrotită la nivel constituțional de art. 35. Potrivit alin. (2) al art. 35 din Constituție, „*statul asigură cadrul legislativ pentru exercitarea acestui drept*” (la un mediu sănătos), iar, potrivit alin. (3) al aceluiași articol, „*persoanele fizice și juridice au îndatorirea de a proteja și a ameliora mediul înconjurător*”, astfel că dispozițiile criticate reprezintă expresia acestor norme fundamentale.

Așa fiind, Curtea nu poate reține criticile de neconstituționalitate formulate prin raportare la dispozițiile art. 135 alin. (1) din Constituție. Mai mult, constată că prevederile art. 20 alin. (2), art. 44 alin. (1) și ale art. 148 alin. (2) din Legea fundamentală nu au incidență în cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (2) lit. e) din Legea serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mercrim D&D” — S.R.L., Societatea Comercială „Dehantox” — S.R.L., Societatea Comercială „Codemar Service” — S.R.L., Societatea Comercială „Dezinsect” — S.R.L. și Societatea Comercială „Green Eco” — S.R.L. din Brașov în Dosarul nr. 3.350/62/2008 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 615

din 28 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 2 și art. 332 alin. 4 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent-șef delegat

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 2 și art. 332 alin. 4 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gheorghe Bucur, Gheorghe Cerbeanu și Georgeta Gabriela Ghiță în Dosarul nr. 9.944/1/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 9 judecători.

La apelul nominal se prezintă personal autorii excepției și prin avocați cu delegații la dosar. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent învederează Curții că autorul excepției, Gabriela Georgeta Ghiță, a solicitat un termen pentru completarea punctului de vedere al Avocatului Poporului, iar pe fond solicită admiterea excepției.

Apărătorul ales al autorului Gabriela Georgeta Ghiță, domnul avocat Ion Cazacu din cadrul Baroului București, arată că renunță la cererea de acordare a unui nou termen de judecată.

Cauza se află în stare de judecată.

Domnul avocat Dorin Liviu Sabău, din cadrul Baroului București, în calitate de apărător al autorului Gheorghe Bucur,

solicită admiterea excepției de neconstituționalitate arătând că dispozițiile legale criticate nu corespund exigențelor internaționale pentru că nu permit inculpatului să conteste hotărârea prin care se resping cererile și excepțiile privind regularitatea actului de sesizare a instanței.

Domnul avocat Gheorghe Mateuț, în calitate de apărător al autorului Gheorghe Cerbeanu, arată că dispozițiile art. 332 alin. 4 din Codul de procedură penală sunt neconstituționale, deoarece în categoria oricărei persoane ale cărei interese au fost vătămate prin hotărâre nu poate intra și inculpatul.

Domnul avocat Ion Cazacu, în calitate de apărător al autorului Gabriela Georgeta Ghiță, arată că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale și convenționale invocate, deoarece instituie pentru procuror o poziție procesuală superioară celorlalte părți.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 9.944/1/2008, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 9 judecători a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 385¹ alin. 2 și art. 332 alin. 4 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Gheorghe Bucur, Gheorghe Cerbeanu și Georgeta Gabriela Ghiță în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unui recurs formulat împotriva unei încheieri în materie penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 11, referitoare la *Dreptul internațional și dreptul intern*, art. 16, referitoare la *Egalitatea în drepturi*, art. 20, referitoare la *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21, referitoare la *Accesul liber la justiție* și art. 129, referitoare la *Folosirea căilor de atac*, precum și ale art. 6 paragraful 1 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil și la un recurs efectiv, ale art. 2 paragraful 1 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenție, referitoare la *Dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală*, ale art. 14 alin. 1 și 5 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, referitoare la egalitatea oamenilor în fața tribunalelor și la dreptul oricărei persoane declarate vinovată de o infracțiune de a obține examinarea de către o jurisdicție superioară, ale art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, referitoare la dreptul oricărei persoane de a se adresa în mod efectiv instanțelor judiciare competente împotriva celor care violează drepturile fundamentale recunoscute prin constituție ori lege și ale art. 47 din Carta Drepturilor Fundamentale ale Uniunii Europene, deoarece încheierile prin care s-a respins solicitarea de restituire a cauzei la procuror nu pot fi atacate separat cu recurs.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 9 judecători opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, dispozițiile legale criticate conținând garanții procesuale menite să satisfacă pe deplin exigențele constituționale și convenționale invocate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 2 și art. 332 alin. 4 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gheorghe Bucur, Gheorghe Cerbeanu și Georgeta Gabriela Ghiță în Dosarul nr. 9.944/1/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 9 judecători.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef delegat,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorilor excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 385¹ alin.2 cu denumirea marginală *Hotărârile supuse recursului* și art. 332 alin. 4 cu denumirea marginală *Restituirea pentru refacerea urmăririi penale*, ambele din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

Art. 385¹ alin. 2: „*Încheierile pot fi atacate cu recurs numai o dată cu sentința sau decizia recurată, cu excepția cazurilor când, potrivit legii, pot fi atacate separat cu recurs.*”

Art. 332 alin. 4: „*Împotriva hotărârii de desesizare se poate face recurs de către procuror și de orice persoană ale cărei interese au fost vătămate prin hotărâre, în 3 zile de la pronunțare, pentru cei prezenți, și de la comunicare, pentru cei lipsă.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 285 din 11 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 271 din 7 aprilie 2008, și a Deciziei nr. 854 din 8 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 578 din 31 iulie 2008, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 332 alin. 4 și art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 632

din 28 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (3) teza finală din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent-șef delegat

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (3) teza finală din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, excepție ridicată de Ileana Anuța Tomse în Dosarul nr. 4.021/100/2007 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori și de Ion Cristian Radu în Dosarul nr. 723/100/2008 al Tribunalului Maramureș — Secția penală.

La apelul nominal răspund personal părțile Mihai Dumitru Cureleac și Irina Cureleac din Dosarul nr. 690D/2009. Se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 177D/2009 și nr. 690D/2009 au conținut identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Părțile prezente sunt de acord cu conexarea celor două dosare.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 164 din Codul de procedură civilă, nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 690D/2009 la Dosarul nr. 177D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Părțile Irina Cureleac și Mihai Dumitru Cureleac lasă la aprecierea Curții soluționarea excepției de neconstituționalitate, neavând nimic de precizat. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 8 ianuarie 2009 și 17 februarie 2009, pronunțate în dosarele nr. 4.021/100/2007 și nr. 723/100/2008, **Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori și Tribunalul Maramureș — Secția penală au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (3) teza finală din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.**

Excepția a fost ridicată, în dosarele de mai sus, de Ileana Anuța Tomse și Ion Cristian Radu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2), art. 124 alin. (2), art. 129, art. 131 și art. 132, deoarece procurorii din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism nu ar trebui să participe la judecată, direcția nefiind un parchet legal constituit pe lângă instanțele judecătorești, ci o structură specializată paralelă, fără atribuții specifice secției judiciare.

Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Tribunalul Maramureș — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, dispozițiile legale criticate fiind conforme cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 alin. (3) teza finală din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.089 din 23 noiembrie 2004, introduse prin art. I pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 131/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.046 din 29 decembrie 2006, care au următorul conținut:

„Procurorii parchetelor de pe lângă instanțele competente participă la judecarea oricărei cereri adresate instanțelor de judecată în cauzele de competența direcției, precum și la judecarea în fond și în căile de atac, în cauzele în care Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism a sesizat instanțele de judecată, punând concluzii și exercitând căile legale de atac, cu excepția cazurilor în care procurorii Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism încunoscintează parchetul de pe lângă instanța competentă și instanța că vor participa în mod direct”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la critici similare. Astfel, cu prilejul soluționării Deciziei nr. 230 din

19 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 216 din 3 aprilie 2009, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (3) teza finală din Legea nr. 508/2004.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (3) teza finală din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, excepție ridicată de Ileana Anuța Tomse în Dosarul nr. 4.021/100/2007 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori și de Ion Cristian Radu în Dosarul nr. 723/100/2008 al Tribunalului Maramureș — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef delegat,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 634

din 28 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 272 alin. (1) pct. 2 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent-șef delegat

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 272 alin. (1) pct. 2 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Toader Puflea în Dosarul nr. 4.601/231/2006 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Partea Agenția Națională de Administrare Fiscală a depus concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 4.601/231/2006, **Curtea de Apel Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 272 alin. (1) pct. 2**

din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Toader Puflea în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 44 referitoare la *Dreptul de proprietate*, în măsura în care administratorul are și calitatea de asociat deținând o parte din patrimoniul societății pe care o administrează.

Curtea de Apel Galați — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 272 alin. (1) pct. 2 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, care au următorul conținut:

Art. 272 alin. (1) pct. 2: „(1) Se pedepsește cu închisoare de la 1 la 3 ani fondatorul, administratorul, directorul sau reprezentantul legal al societății, care: [...]

2. folosește, cu rea-credință, bunuri sau creditul de care se bucură societatea, într-un scop contrar intereselor acesteia sau în folosul lui propriu ori pentru a favoriza o altă societate în care are interese direct sau indirect.”.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 272 alin. (1) pct. 2 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Toader Puflea în Dosarul nr. 4.601/231/2006 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef delegat,

Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 647

din 28 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1 și 4, art. 70 alin. 2, art. 171 alin. 1 și art. 224 alin. 1 și 3 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent-șef delegat

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1 și 4, art. 70 alin. 2, art. 171 alin. 1 și art. 224 alin. 1 și 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Emil Siegmeth în Dosarul nr. 348/108/2008 al Tribunalului Arad — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile.

Magistratul-asistent învederează Curții că în ceea ce privește procedura de citare la adresa din Insulele Cayman a părții Al Trans Corporation Cayman — S.R.L. Arad nu s-a întors dovada de primire a scrisorii recomandate.

Reprezentantul Ministerului Public lasă la aprecierea Curții legalitatea îndeplinirii procedurii de citare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 200 din 28 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 27 martie 2008, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 272 alin. (1) pct. 2 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Curtea, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale apreciază că procedura de citare cu partea în cauză a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 348/108/2008, **Tribunalul Arad — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. 1 și 4, art. 70 alin. 2, art. 171 alin. 1 și art. 224 alin. 1 și 3 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Emil Siegmeth în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 24 alin. (1) și (2) și art. 53, precum și ale art. 6 paragraful 1 și paragraful 3 lit. c) și d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece în faza actelor premergătoare apărătorul făptuitorului nu are dreptul să asiste la niciunul din actele care se efectuează până la începerea urmăririi penale, fiind lipsit de o minimă garanție a dreptului la apărare.

Tribunalul Arad — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 alin. 1 și 4 cu denumirea marginală *Garantarea dreptului la apărare*, art. 70 alin. 2 cu denumirea marginală *Întrebări și lămuriri prealabile*, art. 171 alin.1 cu denumirea marginală *Asistența învinutului sau a inculpatului* și art. 224 alin. 1 și 3 cu denumirea marginală *Acte premergătoare*, care au următorul conținut:

— Art. 6 alin. 1 și 4: *„Dreptul de apărare este garantat învinutului, inculpatului și celorlalte părți în tot cursul procesului penal.[...]*

Orice parte are dreptul să fie asistată de apărător în tot cursul procesului penal.”;

— Art. 70 alin. 2: *„Învinutului sau inculpatului i se aduc apoi la cunoștință fapta care formează obiectul cauzei, încadrarea juridică a acesteia, dreptul de a avea un apărător, precum și dreptul de nu face nicio declarație, atrăgându-i-se totodată atenția că ceea ce declară poate fi folosit împotriva sa. Dacă învinutul sau inculpatul dă o declarație, i se pune în vedere să declare tot ce știe cu privire la fapta și la învinuirea ce i se aduce în legătură cu aceasta.”;*

— Art. 171 alin. 1: *„Învinuitul sau inculpatul are dreptul să fie asistat de apărător, în tot cursul urmăririi penale și al judecății, iar organele judiciare sunt obligate să-i aducă la cunoștință acest drept.”;*

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1 și 4, art. 70 alin. 2, art. 171 alin. 1 și art. 224 alin. 1 și 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Emil Siegmeth în Dosarul nr. 348/108/2008 al Tribunalului Arad — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

— Art. 224 alin. 1 și 3: *„În vederea începerii urmăririi penale, organul de urmărire penală poate efectua acte premergătoare.[...]*

Procesul-verbal prin care se constată efectuarea unor acte premergătoare poate constitui mijloc de probă.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 124 din 26 aprilie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 15 august 2001, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 224 și art. 172 alin. 1 din Codul de procedură penală.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Distinct de acestea, Curtea mai constată următoarele:

Actele premergătoare au o natură proprie, care nu poate fi identificată sau subsumată naturii precise și bine determinate a altor instituții. Așa cum rezultă din chiar denumirea lor, acestea premerg faza de urmărire penală, având un caracter de anterioritate desprins din scopul instituirii lor, și anume acela de a completa informațiile organelor de urmărire penală, de a verifica informațiile deținute și de a fundamenta convingerea organului de cercetare penală ori procurorului cu privire la oportunitatea începerii ori neînceperii urmăririi penale. Așa fiind, aceste acte, prin conținutul lor, au un caracter *sui generis*, limitat însă de atingerea scopului. Abia dincolo de această graniță se poate vorbi de o împingere într-un cadru extraprocesual al actelor care trebuie îndeplinite sub hegemonia garanțiilor impuse de faza urmăririi penale. Cu alte cuvinte, în cadrul investigațiilor prealabile nu pot fi dispuse măsuri procesuale, deoarece acestea se pot lua numai cu privire la învinuit sau inculpat, ceea ce ar implica o urmărire penală începută.

În concluzie, este de necontestat că actele premergătoare urmăririi penale sunt acte procedurale cu natură și funcționalitate specifice plasate în afara procesului penal. Așa fiind, aceasta este rațiunea pentru care legiuitorul nu este ținut de vreun imperativ constituțional ori convențional de a institui în sarcina organelor de cercetare și de urmărire penală obligația de a garanta dreptul la apărare persoanelor audiate în scopul determinat mai sus menționat, deoarece acestea nu au încă nicio calitate procesuală.

Faptul că aceste acte capătă relevanță juridică prin consemnarea într-un proces-verbal care constituie mijloc de probă nu este de natură a afecta drepturile invocate, cu precădere dreptul la apărare, deoarece partea interesată are la îndemână o suită de garanții procesuale pentru a contesta temeinicia acestora.

Magistrat-asistent-șef delegat,
Afrodita Laura Tutunaru

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru modificarea Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat

Luând în considerare faptul că, potrivit Acordului de împrumut cu Banca Mondială, România trebuie să respecte anumite condiții care să asigure o mai bună protecție a categoriilor defavorizate ale populației în perioada de criză economică, iar, potrivit legislației în vigoare, măsura cea mai vizibilă de reducere a impactului negativ al crizei economice fiind aceea de acordare a ajutorului social pentru asigurarea venitului minim garantat, reglementat de Legea nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare,

în condițiile în care ajutorul social se acordă din bugetele locale, în principal din sume defalcate din unele venituri ale bugetului de stat, dar pe parcursul aplicării actului normativ menționat s-a constatat că din bugetele locale nu se asigură în totalitate sumele necesare drepturilor stabilite, plata drepturilor efectuându-se în majoritatea cazurilor din sumele acordate de la bugetul de stat,

având în vedere cele prezentate, este absolut necesar să se garanteze plata ajutorului social, aceasta fiind posibilă prin asigurarea fondurilor necesare de la bugetul de stat,

și ținând cont de termenele prevăzute de Acordul de împrumut cu Banca Mondială, precum și de necesitatea luării măsurilor de prevenire a riscului de sărăcie în rândul populației se impune adoptarea unor măsuri de urgență, elemente ce constituie situații extraordinare și vizează interesul public.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 401 din 20 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Nivelul lunar al venitului minim garantat este de:

- a) 125 lei pentru persoana singură;
- b) 225 lei pentru familiile formate din 2 persoane;
- c) 313 lei pentru familiile formate din 3 persoane;
- d) 390 lei pentru familiile formate din 4 persoane;
- e) 462 lei pentru familiile formate din 5 persoane;
- f) câte 31 lei pentru fiecare altă persoană peste numărul de 5 persoane, care face parte din familie, în condițiile prezentei legi.

(2) Nivelurile venitului minim garantat prevăzute la alin. (1) se indexează anual prin hotărâre a Guvernului, în raport cu evoluția prețurilor de consum.”

2. La articolul 5, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Dacă din calcul rezultă un ajutor social mai mic de 10 lei, se acordă 10 lei.”

3. La articolul 72, literele a) și b) vor avea următorul cuprins:

„a) asigură creșterea și îngrijirea, potrivit legii, a unuia sau a mai multor copii în vârstă de până la 7 ani și până la 18 ani în cazul copilului cu handicap grav, accentuat sau mediu, dovedit prin certificat eliberat de Comisia pentru protecția copilului;

b) asigură îngrijirea, potrivit legii, a uneia sau a mai multor persoane cu handicap grav sau accentuat, dovedit prin certificat eliberat de Comisia de evaluare a persoanelor adulte cu handicap;”.

4. La articolul 27, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — (1) Fondurile necesare pentru plata ajutorului social se suportă din bugetele locale, integral din sume defalcate din unele venituri ale bugetului de stat.”

Art. II. — Nivelul lunar al venitului minim garantat prevăzut la art. 4 alin. (1) din Legea nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare, și cu modificările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se aplică începând cu drepturile aferente lunii iulie 2009.

Art. III. — Legea nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 401 din 20 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare și cu modificările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Marian Sârbu
Viceprim-ministru,
ministrul administrației și internelor,
Dan Nica
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 517/1998 privind înființarea Companiei Naționale „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. Constanța

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 517/1998 privind înființarea Companiei Naționale „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. Constanța, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331 din 2 septembrie 1998, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatele (2)—(5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Compania Națională «Administrația Porturilor Maritime» — S.A. Constanța, denumită în continuare *Compania*, se organizează și funcționează în conformitate cu legislația în vigoare și cu statutul prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(3) Compania este persoană juridică de naționalitate română, organizată ca societate pe acțiuni, cu sediul în municipiul Constanța, cod poștal 900900, incinta Portului Constanța, Gara maritimă, județul Constanța.

(4) Compania funcționează sub autoritatea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii și desfășoară activități de interes public național conform reglementărilor legale în vigoare și statutului.

(5) Compania poate înființa sau desființa pe teritoriul României sau în străinătate sedii secundare: sucursale, agenții, puncte de lucru, reprezentanțe și alte asemenea unități fără personalitate juridică, prin hotărârea adunării generale extraordinare a acționarilor.”

2. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Infrastructura de transport naval aparținând domeniului public al statului i se concesionează Companiei de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, pe bază de contract de concesiune, în vederea administrării.

(2) Compania îndeplinește funcția de autoritate portuară în porturile a căror infrastructură i-a fost concesiionată de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii.

(3) Pe suprafețele de teren aparținând domeniului public prevăzut la alin. (1) pe care s-a instituit regimul de zonă liberă, Compania este și administrație de zonă liberă.

(4) Compania pune la dispoziția utilizatorilor infrastructura de transport naval aparținând domeniului public al statului prevăzută la alin. (1), în mod nediscriminatoriu, pe baza unor contracte de subconcesiune sau închiriere, în conformitate cu legislația în vigoare.”

3. După articolul 11 se introduc patru noi articole, articolele 12—15, cu următorul cuprins:

„Art. 12. — Compania are în principal următoarele atribuții:

a) întreținerea, repararea, modernizarea și dezvoltarea infrastructurii de transport naval ce i-a fost concesiionată;

b) punerea la dispoziția tuturor utilizatorilor a acestei infrastructuri, în mod liber și nediscriminatoriu;

c) urmărirea sau asigurarea, după caz, a furnizării serviciilor de siguranță în porturi;

d) asigurarea în permanență a adâncimilor minime în bazinele portuare și la dane și a semnalizării pe șenalele de acces și în porturi;

e) ținerea evidenței muncitorilor portuari care efectuează muncă specifică în porturi;

f) ducerea la îndeplinire, prin delegare de competență, a unor obligații ce revin statului român din acordurile și convențiile la care România este parte.

Art. 13. — În vederea îndeplinirii funcției de autoritate portuară și în calitatea sa de administrație portuară și/sau de zonă liberă, Compania are următoarele atribuții și obligații:

a) aplicarea politicilor portuare elaborate de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii;

b) întocmirea planurilor de dezvoltare a porturilor maritime în concordanță cu politica și programele de dezvoltare elaborate de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii și a regulamentului portuar;

c) implementarea programelor de dezvoltare a infrastructurilor porturilor maritime;

d) elaborarea sau avizarea studiilor și proiectelor privind dezvoltarea sau modificarea infrastructurilor portuare, precum și a proiectelor de dezvoltare și modernizare a suprastructurilor portuare, propuse de operatorii economici care își desfășoară activitatea în porturi;

e) elaborarea programelor anuale de întreținere și reparație, de semnalizare și de dragaj pentru asigurarea adâncimilor minime, cu consultarea operatorilor portuari;

f) coordonarea activităților care se desfășoară în porturile maritime;

g) acordarea de avize sau autorizații pentru activitățile de transport naval ori licențe de lucru și permise de acces în zona liberă, după caz, în conformitate cu legislația în vigoare;

h) aprobarea desfășurării de activități în porturi, altele decât cele supuse autorizării, eliberând permisele de lucru;

i) asigurarea funcționalității, administrarea, întreținerea, repararea și dezvoltarea infrastructurii de transport naval ce i-a fost concesiionată și a patrimoniului propriu, precum și menținerea caracteristicilor tehnice minime ale acestora și punerea lor la dispoziție utilizatorilor în mod nediscriminatoriu, în conformitate cu reglementările în vigoare;

j) stabilirea ordinii de intrare a navelor în porturile maritime și alocarea danelor;

k) urmărirea și luarea măsurilor necesare pentru ca traficul de mărfuri în porturile maritime, precum și modul de depozitare a acestora să nu afecteze siguranța infrastructurii portuare, securitatea în porturi și operarea navelor;

l) coordonarea traficului portuar în perioade aglomerate ca urmare a unor comenzi guvernamentale și, în aceste situații, stabilirea cu operatorii portuari a programelor de încărcare/descărcare a mărfurilor în/din nave și a priorităților la intrarea navelor la operare;

m) urmărirea traficului de nave și de mărfuri în porturi, centralizarea datelor privind numărul de nave în tranzit și volumul de marfă tranzitat, precum și volumul de marfă operat, portul de încărcare/descărcare a mărfurilor, numărul de nave operate și a datelor privind normele de operare, precum și publicarea anuală a acestor date;

n) asigurarea desfășurării activităților privind:

(i) semnalizarea costieră și plutitoare pentru navigație în porturile maritime și pe căile de acces pe mare spre acestea;

(ii) semnalizarea, menținerea funcționalității și iluminarea drumurilor de circulație, a pasarelelor și a intrărilor în porturi;

(iii) semnalizarea în mare largă în zona porturilor Constanța, Mangalia, Midia și Tomis;

(iv) preluarea reziduurilor și a apelor uzate, a gunoii și a resturilor menajere de la nave;

o) asigurarea asistenței pentru prevenirea poluării la operarea navelor cu produse petroliere;

p) urmărirea sau asigurarea, după caz, a furnizării permanente a serviciilor de siguranță, în conformitate cu legislația în vigoare;

q) dragajul de întreținere pentru asigurarea adâncimilor minime de navigație în porturi și pe șenalele de acces;

r) asigurarea de servicii pentru nave de agrement și turism nautic și de servicii pentru pasageri și turiști;

s) ținerea evidenței muncitorilor portuari care efectuează muncă specifică în porturi și eliberarea carnetelor de lucru în port, în conformitate cu legislația în vigoare;

t) prestarea de servicii cu navele proprii;

u) prestarea de servicii, operațiuni și lucrări în scopul îndeplinirii unor obligații ce revin statului român din acorduri și convenții internaționale la care România este parte, prin delegare de competență;

v) reprezentarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii în relațiile cu concesionarii infrastructurii de transport naval sau a serviciilor de siguranță, în limitele mandatului acordat de către minister în acest sens, în condițiile legii;

w) orice alte activități necesare realizării scopului pentru care a fost înființată.

Art. 14. — Obiectul de activitate al Companiei, cu precizarea domeniului și a activității principale, precum și activitățile specifice desfășurate de aceasta sunt prevăzute în statut.

Art. 15. — Compania poate încheia, conform legislației în vigoare, acorduri sau convenții cu organisme interne ori internaționale și poate participa la colaborări și cooperări pe plan național sau internațional, în domeniul său de activitate.

4. La articolul 2, alineatul (4) se abrogă.

5. La articolul 2, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Contravaloarea bunurilor proprietate publică nu este inclusă în valoarea capitalului social inițial al Companiei.”

6. Articolul 2¹ se abrogă.

7. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Veniturile proprii ale Companiei se constituie din:

a) redevențele/chiriile obținute din subconcesionarea/închirierea infrastructurii de transport naval și a bunurilor proprietate ale Companiei;

b) redevențele obținute din concesionarea serviciilor de siguranță;

c) tarifele de utilizare a infrastructurii de transport naval și de furnizare a serviciilor de siguranță;

d) tarifele percepute pentru efectuarea activităților cuprinse în statut.

(2) Nivelul minim al redevențelor și chiriilor, precum și tarifele prevăzute la alin. (1) se aprobă de consiliul de administrație, cu respectarea legislației în vigoare.

(3) Compania are obligația de a face publice tarifele prevăzute la alin. (1) lit. c) și d), precum și facilitățile care se acordă privind plata acestor tarife.”

8. Articolul 5¹ se abrogă.

9. Articolul 8 se abrogă.

10. La articolul 9, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Persoanele împuternicite să reprezinte interesele capitalului de stat în adunarea generală a acționarilor sunt numiți prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii, dintre care unul este reprezentantul Ministerului Finanțelor Publice.”

11. La articolul 9, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Pentru activitatea depusă, persoanele împuternicite să reprezinte interesele capitalului de stat în adunarea generală a acționarilor beneficiază de o indemnizație stabilită prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii, cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare.”

12. La articolul 10, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Pe perioada în care statul este acționar majoritar, reprezentanții statului în consiliul de administrație sunt desemnați prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.”

13. La articolul 10, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pe perioada în care statul este acționar majoritar, directorul general al Companiei este numit și revocat prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.”

14. La articolul 10, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (21), cu următorul cuprins:

„(21) Pe perioada în care statul este acționar majoritar, directorul general al Companiei este și președintele consiliului de administrație.”

15. La articolul 10, alineatul (4) se abrogă.

16. La articolul 11, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Finanțarea obiectivelor de investiții privind modernizarea și dezvoltarea infrastructurii de transport naval aparținând domeniului public al statului se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, și/sau din surse atrase.”

17. La articolul 11, după alineatul (1) se introduc trei noi alineate, alineatele (11)—(13), cu următorul cuprins:

„(11) Finanțarea lucrărilor de întreținere și reparații, precum și cheltuielile de exploatare a infrastructurii de transport naval se asigură din veniturile proprii ale Companiei.

(12) În situații deosebite, pentru lucrările de întreținere și reparații ale infrastructurii de transport naval, Compania poate primi fonduri de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, sub formă de subvenții. Lucrările de întreținere și reparații pentru care se acordă subvenții de la bugetul de stat și fondurile necesare pentru efectuarea acestor lucrări se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(13) Pentru prestarea serviciilor, operațiunilor și lucrărilor prevăzute la art. 13 lit. u), Compania poate primi fonduri de la bugetul de stat în conformitate cu legislația în vigoare, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, pe bază de decont de cheltuieli întocmit pentru fiecare activitate.”

18. La articolul 11, alineatul (3) se abrogă.

19. La articolul 11, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Obligațiile de plată ale Regiei Autonome «Administrația Portului Constanța», nescadente până la data înființării Companiei, pentru crearea de bunuri publice, pentru modernizarea sau dezvoltarea bunurilor publice existente, inclusiv sumele aferente din împrumuturi, împreună cu dobânzile și comisioanele, se vor asigura de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, conform condițiilor și perioadelor prevăzute în contractele aflate în derulare. Aceste bunuri se concesionează direct Companiei conform prevederilor legale în vigoare.”

20. **Articolul 16 se abrogă.**

21. **Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.**

22. **Anexa nr. 2 se abrogă.**

Art. II. — Contractele de concesiune și subconcesiune la care Compania este parte, aflate în derulare, rămân în vigoare.

Art. III. — După intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, modificarea capitalului social, precum și a statutului Companiei se va face prin hotărârea adunării generale extraordinare a acționarilor, în condițiile Legii nr. 31/1990 privind societățile

comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. IV. — Hotărârea Guvernului nr. 517/1998 privind înființarea Companiei Naționale „Administrația Porturilor Maritime” — S.A., Constanța, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331 din 2 septembrie 1998, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta hotărâre, se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Radu Mircea Berceanu
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 13 mai 2009.
Nr. 597.

ANEXĂ
(Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 517/1998)

STATUTUL

Companiei Naționale „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. Constanța

CAPITOLUL I

Denumirea, forma juridică, sediul și durata

ARTICOLUL 1

Denumirea

(1) Denumirea companiei este Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” — S.A. Constanța, cu sigla „Portul Constanța”, denumită în continuare *Compania*.

(2) În orice factură, ofertă, comandă, tarif, prospect și alte documente întrebuintate în comerț, emanând de la Companie, se vor menționa denumirea, forma juridică, sediul social, numărul de înmatriculare în registrul comerțului, codul unic de înregistrare, capitalul social, din care cel efectiv vărsat, precum și contul bancar.

ARTICOLUL 2

Forma juridică

(1) Compania este persoană juridică de naționalitate română, organizată ca societate pe acțiuni.

(2) Compania își desfășoară activitatea în conformitate cu legile române și cu prezentul statut.

(3) Compania are în structură 4 subunități cu statut de sucursală, și anume:

- Sucursala energetică port Constanța;
- Sucursala de servicii port Constanța;
- Sucursala nave tehnice port Constanța;
- Sucursala de administrare Constanța Sud — Basarabi.

ARTICOLUL 3

Sediul

(1) Sediul social al Companiei este în România, municipiul Constanța, cod poștal 900900, incinta Portului Constanța, Gara maritimă, județul Constanța.

(2) Compania poate înființa sau desființa pe teritoriul României sau în străinătate sedii secundare: sucursale, agenții, puncte de lucru, reprezentanțe și alte asemenea unități fără

personalitate juridică, prin hotărârea adunării generale extraordinare a acționarilor.

(3) Sediul social al Companiei poate fi mutat în altă localitate din România cu aprobarea adunării generale extraordinare a acționarilor.

ARTICOLUL 4

Durata

Compania se constituie pe o durată nelimitată, cu începere de la data înmatriculării ei în registrul comerțului.

CAPITOLUL II

Scopul, domeniul și obiectul de activitate

ARTICOLUL 5

Scopul

(1) Compania se organizează și funcționează în conformitate cu legislația în vigoare și cu prezentul statut.

(2) Infrastructura de transport naval aparținând domeniului public al statului i se concesiunează Companiei de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, pe bază de contract de concesiune, în vederea administrării.

(3) Compania îndeplinește funcția de autoritate portuară în porturile a căror infrastructură i-a fost concesionată de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii.

(4) Pe suprafețele de teren aparținând domeniului public prevăzut la alin. (2), pe care s-a instituit regimul de zonă liberă, Compania este și administrație de zonă liberă.

(5) Compania are în principal următoarele atribuții:

- întreținerea, repararea, modernizarea și dezvoltarea infrastructurii de transport naval ce i-a fost concesionată;
- punerea la dispoziția tuturor utilizatorilor a acestei infrastructuri, în mod liber și nediscriminatoriu;
- urmărirea sau asigurarea, după caz, a furnizării serviciilor de siguranță în porturi;
- asigurarea în permanență a adâncimilor minime în bazinele portuare și la dane și a semnalizării pe șenalele de acces și în porturi;

e) ținerea evidenței muncitorilor portuari care efectuează muncă specifică în porturi;

f) ducerea la îndeplinire, prin delegare de competență, a unor obligații ce revin statului român din acordurile și convențiile la care România este parte.

ARTICOLUL 6

Domeniul și obiectul de activitate

(1) Domeniul de activitate în care Compania își va desfășura activitatea este cel cu privire la „Activități anexe pentru transporturi” — cod CAEN 522.

(2) Activitatea principală a Companiei constă în: „Activități de servicii anexe transporturilor pe apă” — cod CAEN 5222.

(3) În secundar, Compania va desfășura următoarele activități:

- „Alte activități de tipărire n.c.a.” — cod CAEN 1812;
- „Servicii pregătitoare pentru pretipărire” — cod CAEN 1813;
- „Reproducerea înregistrărilor” — cod CAEN 1820;
- „Repararea și întreținerea altor echipamente de transport n.c.a.” — cod CAEN 3317;
- „Producția de energie electrică” — cod CAEN 3511;
- „Transportul energiei electrice” — cod CAEN 3512;
- „Distribuția energiei electrice” — cod CAEN 3513;
- „Comercializarea energiei electrice” — cod CAEN 3514;
- „Distribuția combustibililor gazoși prin conducte” — cod CAEN 3522;
- „Comercializarea combustibililor gazoși prin conducte” — cod CAEN 3523;
- „Furnizarea de abur și aer condiționat” — cod CAEN 3530;
- „Captarea, tratarea și distribuția apei” — cod CAEN 3600;
- „Colectarea și epurarea apelor uzate” — cod CAEN 3700;
- „Colectarea deșeurilor nepericuloase” — cod CAEN 3811;
- „Colectarea deșeurilor periculoase” — cod CAEN 3812;
- „Tratarea și eliminarea deșeurilor nepericuloase” — cod CAEN 3821;
- „Tratarea și eliminarea deșeurilor periculoase” — cod CAEN 3822;
- „Recuperarea materialelor reciclabile sortate” — cod CAEN 3832;
- „Activități și servicii de decontaminare” — cod CAEN 3900;
- „Construcții hidrotehnice” — cod CAEN 4291;
- „Lucrări de demolare a construcțiilor” — cod CAEN 4311;
- „Lucrări de pregătire a terenului” — cod CAEN 4312;
- „Lucrări de instalații electrice” — cod CAEN 4321;
- „Lucrări de instalații sanitare, de încălzire și aer condiționat” — cod CAEN 4322;
- „Alte lucrări de instalații pentru construcții” — cod CAEN 4329;
- „Lucrări de tâmplărie și dulgherie” — cod CAEN 4332;
- „Lucrări de pardosire și placare a pereților” — cod CAEN 4333;
- „Lucrări de vopsitorie, zugrăveli și montări de geamuri” — cod CAEN 4334;
- „Alte lucrări de finisare” — cod CAEN 4339;
- „Lucrări de învelitori, șarpante și terase la construcții” — cod CAEN 4391;
- „Alte lucrări speciale de construcții n.c.a.” — cod CAEN 4399;
- „Întreținerea și repararea autovehiculelor” — cod CAEN 4520;
- „Închirierea utilajelor de construcții și demolare, cu personalul de deservire aferent” — cod CAEN 4550;
- „Comerț cu ridicata al deșeurilor și resturilor” — cod CAEN 4677;

- „Comerț cu amănuntul al carburanților pentru autovehicule în magazine specializate” — cod CAEN 4730;
- „Alte transporturi terestre de călători n.c.a.” — cod CAEN 4939;
- „Transporturi rutiere de mărfuri” — cod CAEN 4941;
- „Activități de servicii anexe pentru transporturi terestre” — cod CAEN 5221;
- „Alte activități anexe transporturilor” — cod CAEN 5229;
- „Alte servicii de cazare” — cod CAEN 5590;
- „Alte servicii de alimentație n.c.a.” — cod CAEN 5629;
- „Activități de editare a revistelor și periodicelor” — cod CAEN 5814;
- „Activități de realizare a înregistrărilor audio și activități de editare muzicală” — cod CAEN 5920;
- „Activități de telecomunicații prin rețele cu cablu” — cod CAEN 6110;
- „Activități de telecomunicații prin rețele fără cablu (exclusiv prin satelit)” — cod CAEN 6120;
- „Alte activități de telecomunicații” — cod CAEN 6190;
- „Activități de realizare a software-ului la comandă (software orientat client)” — cod CAEN 6201;
- „Activități de consultanță în tehnologia informației” — cod CAEN 6202;
- „Activități de management (gestiune și exploatare) a mijloacelor de calcul” — cod CAEN 6203;
- „Alte activități de servicii privind tehnologia informației” — cod CAEN 6209;
- „Prelucrarea datelor, administrarea paginilor web și activități conexe” — cod CAEN 6311;
- „Activități ale portalurilor web” — cod CAEN 6312;
- „Închirierea și subînchirierea bunurilor imobiliare proprii sau închiriate” — cod CAEN 6820;
- „Administrarea imobilelor pe bază de comision sau contract” — cod CAEN 6832;
- „Activități de consultanță pentru afaceri și management” — cod CAEN 7022;
- „Închirierea autoturismelor și utilităților de capacitate mică” — cod CAEN 7110;
- „Activități de arhitectură” — cod CAEN 7111;
- „Activități de inginerie și consultanță tehnică legate de acestea” — cod CAEN 7112;
- „Activități de testări și analize tehnice” — cod CAEN 7120;
- „Servicii de reprezentare media” — cod CAEN 7312;
- „Activități de studiere a pieței și de sondare a opiniei publice” — cod CAEN 7320;
- „Activități de închiriere și leasing cu autoturisme și autovehicule rutiere ușoare” — cod CAEN 7711;
- „Activități de închiriere și leasing cu autovehicule rutiere grele” — cod CAEN 7712;
- „Activități de închiriere și leasing cu mașini și echipamente pentru construcții” — cod CAEN 7732;
- „Activități de închiriere și leasing cu mașini și echipamente de birou (inclusiv calculatoare)” — cod CAEN 7733;
- „Activități de închiriere și leasing cu echipamente de transport pe apă” — cod CAEN 7734;
- „Activități de închiriere și leasing cu alte mașini, echipamente și bunuri tangibile n.c.a.” — cod CAEN 7739;
- „Activități ale agențiilor turistice” — cod CAEN 7911;
- „Activități de protecție și gardă” — cod CAEN 8010;
- „Activități de investigații” — cod CAEN 8030;
- „Activități generale de curățenie a clădirilor” — cod CAEN 8121;
- „Activități de organizare a expozițiilor, târgurilor și congreselor” — cod CAEN 8230;
- „Alte activități de servicii suport pentru întreprinderi n.c.a.” — cod CAEN 8299;

— „Activități de luptă împotriva incendiilor și de prevenire a acestora” — cod CAEN 8425;

— „Alte forme de învățământ n.c.a.” — cod CAEN 8559;

— „Activități ale muzeelor” — cod CAEN 9102;

— „Gestionarea monumentelor, clădirilor istorice și a altor obiective de interes turistic” — cod CAEN 9103;

— „Activități ale bazelor sportive” — cod CAEN 9311.

(4) În vederea îndeplinirii funcției de autoritate portuară și în calitatea sa de administrație portuară și/sau de zonă liberă, Compania execută următoarele activități specifice:

a) aplicarea politicilor portuare elaborate de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii;

b) întocmirea planurilor de dezvoltare a porturilor maritime în concordanță cu politica și programele de dezvoltare elaborate de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii și a regulamentului portuar;

c) implementarea programelor de dezvoltare a infrastructurilor porturilor maritime;

d) elaborarea sau avizarea studiilor și proiectelor privind dezvoltarea sau modificarea infrastructurilor portuare, precum și a proiectelor de dezvoltare și modernizare a suprastructurilor portuare, propuse de operatorii economici care își desfășoară activitatea în porturi;

e) elaborarea programelor anuale de întreținere și reparație, de semnalizare și de dragaj pentru asigurarea adâncimilor minime, cu consultarea operatorilor portuari;

f) coordonarea activităților care se desfășoară în porturile maritime;

g) acordarea de avize sau autorizații pentru activitățile de transport naval ori licențe de lucru și permise de acces în zona liberă, după caz, în conformitate cu legislația în vigoare;

h) aprobarea desfășurării de activități în porturi, altele decât cele supuse autorizării, eliberând permisele de lucru;

i) asigurarea funcționalității, administrarea, întreținerea, repararea și dezvoltarea infrastructurii de transport naval ce i-a fost concesionată și a patrimoniului propriu, precum și menținerea caracteristicilor tehnice minime ale acestora și punerea lor la dispoziție utilizatorilor în mod nediscriminatoriu, în conformitate cu reglementările în vigoare;

j) stabilirea ordinii de intrare a navelor în porturile maritime și alocarea danelor;

k) urmărirea și luarea măsurilor necesare pentru ca traficul de mărfuri în porturile maritime, precum și modul de depozitare a acestora să nu afecteze siguranța infrastructurii portuare, securitatea în porturi și operarea navelor;

l) coordonarea traficului portuar în perioade aglomerate ca urmare a unor comenzi guvernamentale și, în aceste situații, stabilirea cu operatorii portuari a programelor de încărcare/descărcare a mărfurilor în/din nave și a priorităților la intrarea navelor la operare;

m) urmărirea traficului de nave și de mărfuri în porturi, centralizarea datelor privind numărul de nave în tranzit și volumul de marfă tranzitat, precum și volumul de marfă operat, portul de încărcare/descărcare a mărfurilor, numărul de nave operate și a datelor privind normele de operare, precum și publicarea anuală a acestor date;

n) asigurarea desfășurării activităților privind:

(i) semnalizarea costieră și plutitoare pentru navigație în porturile maritime și pe căile de acces pe mare spre acestea;

(ii) semnalizarea, menținerea funcționalității și iluminarea drumurilor de circulație, a pasarelelor și a intrărilor în porturi;

(iii) semnalizarea în mare largă în zona porturilor Constanța, Mangalia, Midia și Tomis;

(iv) preluarea reziduurilor și a apelor uzate, a gunoiului și a resturilor menajere de la nave;

o) asigurarea asistenței pentru prevenirea poluării la operarea navelor cu produse petroliere;

p) urmărirea sau asigurarea, după caz, a furnizării permanente a serviciilor de siguranță, în conformitate cu legislația în vigoare;

q) dragajul de întreținere pentru asigurarea adâncimilor minime de navigație în porturi și pe șenalele de acces;

r) asigurarea de servicii pentru nave de agrement și turism nautic și de servicii pentru pasageri și turiști;

s) ținerea evidenței muncitorilor portuari care efectuează muncă specifică în porturi și eliberarea carnetelor de lucru în port, în conformitate cu legislația în vigoare;

t) prestarea de servicii cu navele proprii;

u) prestarea de servicii, operațiuni și lucrări în scopul îndeplinirii unor obligații ce revin statului român din acorduri și convenții internaționale la care România este parte, prin delegare de competență;

v) reprezentarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii în relațiile cu concesionarii infrastructurii de transport naval sau a serviciilor de siguranță, în limitele mandatului acordat de către minister în acest sens, în condițiile legii;

w) orice alte activități necesare realizării scopului pentru care a fost înființată.

(5) Obiectul de activitate al Companiei poate fi modificat prin hotărârea adunării generale extraordinare a acționarilor, cu respectarea legislației în vigoare și a prezentului statut.

CAPITOLUL III

Domeniul public, capitalul social, participarea acționarilor la profit și pierderi, acțiunile

ARTICOLUL 7

Domeniul public

(1) Infrastructura de transport naval aparținând domeniului public al statului i se concesionează Companiei de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii pe bază de contract de concesiune, în vederea administrării.

(2) Compania pune la dispoziția utilizatorilor infrastructura de transport naval aparținând domeniului public al statului prevăzută la alin. (1), în mod nediscriminatoriu, pe baza unor contracte de subconcesiune sau închiriere, în conformitate cu legislația în vigoare.

ARTICOLUL 8

Capitalul social și participarea acționarilor la profit și pierderi

(1) Capitalul social subscris și integral vărsat la data de 31 decembrie 2008 este în valoare de 68.456.270 lei, fiind divizat în 6.845.627 acțiuni nominative, dematerializate, cu o valoare nominală de 10 lei fiecare.

(2) Participarea acționarilor la profit și pierderi este după cum urmează:

a) statul român, reprezentat prin Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, deține un număr de 4.107.377 acțiuni reprezentând 60% din capitalul social și din profitul sau pierderile Companiei;

b) Societatea Comercială „Fondul Proprietatea” — S.A. deține un număr de 1.369.125 acțiuni reprezentând 20% din capitalul social și din profitul sau pierderile Companiei;

c) Consiliul Local al Municipiului Constanța deține un număr de 1.369.125 acțiuni reprezentând 20% din capitalul social și din profitul sau pierderile Companiei.

ARTICOLUL 9

Majorarea sau reducerea capitalului social

(1) Majorarea sau reducerea capitalului social al Companiei se hotărăște de către adunarea generală extraordinară a

acționarilor cu cvorumul și majoritatea prevăzute de lege și de prezentul statut.

(2) Capitalul social va putea fi majorat prin:

a) noi aporturi în numerar și/sau în natură în condițiile legii;
b) încorporarea rezervelor, cu excepția diferențelor favorabile din reevaluarea patrimoniului și a rezervelor legale, precum și a beneficiilor sau a primelor de emisiune;

c) compensarea unor creanțe lichide și exigibile asupra Companiei cu acțiuni ale acesteia;

d) alte surse stabilite potrivit legii.

(3) Capitalul social poate fi majorat prin:

a) emisiune de noi acțiuni;

b) majorarea valorii nominale a acțiunilor existente.

(4) Capitalul social poate fi majorat prin mărirea valorii nominale a acțiunilor existente numai cu acordul tuturor acționarilor, exceptând cazurile în care majorarea este realizată prin încorporarea rezervelor, beneficiilor sau primelor de emisiune.

(5) Acțiunile emise pentru majorarea capitalului social vor fi oferite spre subscriere în primul rând acționarilor existenți, proporțional cu numărul acțiunilor pe care le posedă. Hotărârea adunării generale extraordinare a acționarilor pentru majorarea capitalului social se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, acordându-se pentru exercițiul dreptului de preferință un termen de cel puțin o lună, cu începere din ziua publicării.

(6) Reducerea capitalului social se poate face și în situația în care Compania înregistrează pierderi, cu respectarea prevederilor legale în vigoare. Pierderile trebuie să fie stabilite și evidențiate prin situațiile financiare ale Companiei.

(7) În situația în care în urma pierderilor activul net al Companiei, determinat ca diferență între totalul activelor și totalul datoriilor Companiei, s-a diminuat la mai puțin de jumătate din valoarea capitalului social subscris, Consiliul de administrație va convoca de îndată Adunarea generală extraordinară a acționarilor pentru a decide fie reducerea capitalului social cu un quantum cel puțin egal cu cel al pierderilor care nu au putut fi acoperite din rezerve, fie reîntregirea capitalului social cu un quantum cel puțin egal cu cel al pierderilor care nu au putut fi acoperite din rezerve, fie dizolvarea Companiei. În situația în care Adunarea generală extraordinară a acționarilor nu hotărăște dizolvarea Companiei, atunci Compania este obligată ca, cel târziu până la încheierea exercițiului financiar ulterior celui în care au fost constatate pierderile și sub rezerva respectării cerințelor de capital social minim, să procedeze la reducerea capitalului social cu un quantum cel puțin egal cu cel al pierderilor care nu au putut fi acoperite din rezerve, dacă în acest interval activul net al Companiei nu a fost reconstituit până la nivelul unei valori cel puțin egale cu jumătate din valoarea capitalului social.

(8) Capitalul social poate fi redus prin:

a) micșorarea numărului de acțiuni;

b) reducerea valorii nominale a acțiunilor;

c) răscumpărarea propriilor acțiuni, urmată de anularea lor.

(9) Capitalul social mai poate fi redus, atunci când reducerea nu este motivată de pierderi, prin:

a) scutirea totală sau parțială a acționarilor de vărsămintele datorate;

b) restituirea către acționari a unei cote-părți din aporturi, proporțională cu reducerea capitalului social și calculată egal pentru fiecare acțiune;

c) alte procedee prevăzute de lege.

(10) Reducerea capitalului social va putea fi făcută numai după trecerea a două luni din ziua în care hotărârea adunării generale extraordinare a acționarilor a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

ARTICOLUL 10

Acțiunile

(1) Acțiunile Companiei subscrise și plătite integral de către acționari sunt acțiuni nominative, de valori egale și care acordă posesorilor drepturi egale. Acestea sunt indivizibile, liber transferabile și liber negociabile, cu excepția acțiunilor depuse ca garanții.

(2) Acțiunile sunt emise sub formă dematerializată, admise la tranzacționare în cadrul Bursei de Valori București — Piața reglementată la vedere, registrul acționarilor fiind ținut de către Societatea Comercială „Depozitarul Central” — S.A. Evidența acționariatului este actualizată de Societatea Comercială „Depozitarul Central” — S.A. ca urmare a oricărui tip de transferuri de acțiuni.

(3) Exercițarea drepturilor conferite de acțiuni se realizează de către persoanele care au calitatea de acționar înscrisă în registrul acționarilor recepționat de la Societatea Comercială „Depozitarul Central” — S.A., în conformitate cu prevederile legale incidente.

(4) Acțiunile Companiei sunt tranzacționate în cadrul Bursei de Valori București — Piața reglementată la vedere, care reprezintă o fracțiune din capitalul social al Companiei și care încorporează drepturile prevăzute de lege și de prezentul statut.

ARTICOLUL 11

Obligațiuni

Compania este autorizată să emită obligațiuni în condițiile legilor în vigoare.

ARTICOLUL 12

Drepturi și obligații decurgând din acțiuni

(1) Fiecare acțiune subscrisă și integral plătită conferă acționarului drepturile prevăzute de lege și de prevederile prezentului statut.

(2) Deținerea acțiunii certifică adevăratul drept la statut.

(3) Drepturile și obligațiile legate de acțiuni urmează acțiunile în cazul transmiterii lor în proprietatea altor persoane.

(4) Când o acțiune nominativă devine proprietatea mai multor persoane, nu se va înscrie transmiterea decât în condițiile în care acestea desemnează un reprezentant unic pentru exercitarea drepturilor rezultând din acțiune.

(5) Obligațiile sociale sunt garantate cu patrimoniul social, iar acționarii răspund numai până la concurența capitalului social subscris.

(6) Patrimoniul Companiei nu poate fi grevat de datorii sau de alte obligații personale ale acționarilor.

(7) Un creditor al unui acționar poate formula pretenții asupra părții din profitul convenit acționarului după aprobarea situațiilor financiare anuale, iar după dizolvarea Companiei, asupra părții convenite acestuia prin lichidare.

ARTICOLUL 13

Transferul dreptului de proprietate asupra acțiunilor

(1) Dreptul de proprietate asupra acțiunilor se transferă conform reglementărilor pieței de capital, respectiv reglementărilor Bursei de Valori București — Piața reglementată la vedere.

(2) Ministerul Transporturilor și Infrastructurii transferă dreptul de proprietate asupra acțiunilor pe care le gestionează conform reglementărilor pieței de capital, respectiv reglementărilor Bursei de Valori București — Piața reglementată la vedere și/sau prevederilor legale în domeniul privatizării societăților comerciale cu capital de stat.

(3) Orice transfer al dreptului de proprietate asupra acțiunilor, indiferent de natura juridică a acestuia, se înscrie în registrul acționarilor Companiei, ținut de Societatea Comercială „Depozitarul Central” — S.A.

CAPITOLUL IV
Adunarea generală a acționarilor

ARTICOLUL 14

Atribuții

(1) Adunarea generală a acționarilor reprezintă organul suprem de conducere al Companiei. Ședințele adunării generale a acționarilor se desfășoară cu participarea acționarilor/reprezentanților acționarilor Companiei potrivit registrului acționarilor, la data de referință indicată în convocator.

(2) Adunările generale ale acționarilor sunt ordinare și extraordinare.

(3) În afară de dezbaterile altor probleme înscrise pe ordinea de zi, adunarea generală ordinară este obligată:

a) să discute, să aprobe sau să modifice situațiile financiare anuale, pe baza rapoartelor prezentate de Consiliul de administrație și de auditorul financiar, și să fixeze dividendul;

b) să aleagă și să revoce membrii Consiliului de administrație;

c) să aleagă și să revoce cenzorii, dacă consideră oportună o astfel de măsură;

d) să numească și să demită auditorul financiar și să fixeze durata minimă a contractului de audit financiar;

e) să fixeze remunerația cuvenită pentru exercițiul în curs membrilor Consiliului de administrație, cenzorilor și auditorului financiar;

f) să se pronunțe asupra gestiunii Consiliului de administrație și să dea descărcare de gestiune administratorilor;

g) să stabilească bugetul de venituri și cheltuieli și, după caz, programul de activitate pe exercițiul financiar următor;

h) să hotărască gajarea, închirierea sau desființarea uneia sau mai multor unități ale Companiei;

i) să analizeze rapoartele Consiliului de administrație privind stadiul și perspectivele referitoare la profit și dividende, poziția pe piața internă și internațională, nivelul tehnic, calitatea, forța de muncă, protecția mediului, relațiile cu clienții, precum și orice alte rapoarte ale acestuia;

j) să desemneze persoana împuternicită să încheie contractele de administrație cu membrii Consiliului de administrație, în situația în care statul român nu mai este acționar;

k) să hotărască cu privire la acționarea în justiție a membrilor Consiliului de administrație, a directorului general și a auditorului financiar pentru pagubele pricinuite Companiei;

l) să fixeze limitele generale ale remunerațiilor suplimentare acordate membrilor Consiliului de administrație însărcinați cu funcții specifice, precum și limitele generale ale remunerațiilor acordate directorului general, asigurându-se că acestea sunt justificate în raport cu îndatoririle specifice ale persoanelor în cauză și cu situația economică a Companiei;

m) să fixeze limitele oricăror alte avantaje pe care Compania decide să le acorde membrilor Consiliului de administrație, asigurându-se că acestea sunt justificate în raport cu îndatoririle specifice ale persoanelor în cauză și cu situația economică a Companiei;

n) să fixeze limitele oricăror alte avantaje pe care Compania decide să le acorde directorului general, asigurându-se că acestea sunt justificate în raport cu îndatoririle specifice ale persoanelor în cauză și cu situația economică a Companiei;

o) să hotărască în orice alte probleme privind activitatea Companiei, politica și strategia economico-socială a acesteia.

(4) Pe perioada în care statul român este acționar majoritar, unul dintre cenzori este, în mod obligatoriu, reprezentant al Ministerului Finanțelor Publice.

(5) Pentru validitatea deliberărilor adunărilor generale ordinare ale acționarilor este necesară prezența acționarilor care

să dețină cel puțin 51% din numărul total de drepturi de vot. Hotărârile Adunării generale ordinare a acționarilor se iau cu majoritatea voturilor exprimate.

(6) În situația în care Adunarea generală ordinară nu poate lucra din cauza neîndeplinirii condițiilor de cvorum prevăzut la alin. (5), adunarea ce se va întruni la o a doua convocare poate să delibereze asupra punctelor de pe ordinea de zi a celei dintâi adunări, indiferent de cvorumul întrunit, luând hotărâri cu majoritatea voturilor exprimate.

(7) Adunarea generală extraordinară a acționarilor se întrunește ori de câte ori este nevoie pentru a adopta o hotărâre cu privire la:

a) schimbarea formei juridice a Companiei;

b) mutarea sediului Companiei;

c) schimbarea obiectului de activitate al Companiei;

d) înființarea sau desființarea unor sedii secundare: sucursale, agenții, puncte de lucru, reprezentanțe sau alte asemenea unități fără personalitate juridică;

e) majorarea capitalului social;

f) reducerea capitalului social sau reîntregirea lui prin emisiune de noi acțiuni, modificarea numărului de acțiuni ori a valorii nominale a acestora;

g) fuziunea cu alte societăți sau divizarea Companiei;

h) dizolvarea anticipată și lichidarea sau dizolvarea anticipată a Companiei;

i) conversia acțiunilor nominative în acțiuni la purtător sau a acțiunilor la purtător în acțiuni nominative;

j) conversia acțiunilor dintr-o categorie în cealaltă;

k) conversia unei categorii de obligațiuni în altă categorie sau în acțiuni;

l) emisiunea de obligațiuni;

m) schimbarea sistemului de administrare a Companiei;

n) participarea la constituirea de noi persoane juridice sau la asocierea cu alte persoane juridice sau fizice;

o) decizia în privința vânzării, asocierii în participațiune, aportului la capitalul social al unei societăți comerciale, leasingului imobiliar și constituirii uzufructului, având ca obiect activele Companiei;

p) oricare altă modificare a statutului sau oricare altă hotărâre pentru care este cerută aprobarea Adunării generale extraordinare;

q) decizia în privința contractării de împrumuturi bancare pe termen lung, inclusiv a celor externe;

r) stabilirea competențelor și a nivelului de contractare a împrumuturilor bancare curente, a creditelor comerciale și a garanțiilor, inclusiv prin gajarea acțiunilor, potrivit legii.

(8) Pentru validitatea deliberărilor Adunării generale extraordinare a acționarilor este necesară la prima convocare prezența acționarilor deținând cel puțin 51% din numărul total de drepturi de vot, iar la convocările următoare, prezența acționarilor reprezentând cel puțin o cincime din numărul total de drepturi de vot.

(9) Hotărârile Adunării generale extraordinare a acționarilor sunt luate cu majoritatea voturilor deținute de acționarii prezenți sau reprezentați.

(10) Decizia de modificare a obiectului principal de activitate al Companiei, de reducere sau majorare a capitalului social, de schimbare a formei juridice, de fuziune, divizare sau de dizolvare a Companiei se ia cu o majoritate de cel puțin două treimi din drepturile de vot deținute de acționarii prezenți sau reprezentați.

ARTICOLUL 15

Convocarea Adunării generale a acționarilor

(1) Adunarea generală ordinară și extraordinară a acționarilor se convoacă de către Consiliul de administrație ori de câte ori va fi nevoie, în conformitate cu prevederile statutului.

(2) Adunarea generală ordinară se întrunește cel puțin o dată pe an, în cel mult 4 luni de la încheierea exercițiului financiar.

(3) Adunarea generală ordinară și/sau extraordinară a acționarilor va fi convocată de îndată, de către Consiliul de administrație, la cererea acționarilor reprezentând, individual sau împreună, cel puțin 5% din capitalul social, dacă cererea cuprinde dispoziții ce intră în atribuțiile adunării. Adunarea generală va fi convocată în termen de cel mult 30 de zile și se va întruni în termen de cel mult 60 de zile de la data primirii cererii. În cazul în care Consiliul de Administrație nu convoacă Adunarea generală, instanța de la sediul Companiei, cu citarea Consiliului de administrație, va putea autoriza convocarea Adunării generale de către acționarii care au formulat cererea. Prin aceeași încheiere instanța aprobă ordinea de zi, stabilește data de referință, data ținerii Adunării generale și, dintre acționari, persoana care o va prezida.

(4) Termenul de întrunire, atât pentru adunările generale ordinare, cât și pentru cele extraordinare, nu poate fi mai mic de 30 de zile de la data publicării convocării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

(5) Convocarea se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și în unul dintre ziarele de largă răspândire din localitatea în care se află sediul social al Companiei sau din cea mai apropiată localitate.

(6) Convocarea va cuprinde denumirea emitentului, data Adunării generale, ora de începere a Adunării generale, locul de desfășurare a Adunării generale, data de referință, ordinea de zi, cu arătarea explicită a tuturor problemelor care vor face obiectul dezbaterii adunării, data-limită până la care se pot depune candidaturile, în cazul în care pe ordinea de zi este înscrisă alegerea administratorilor, modalitatea de distribuire a documentelor și informațiilor referitoare la problemele incluse pe ordinea de zi a Adunării generale, precum și data începând cu care acestea vor fi disponibile, modalitatea de obținere a formularului de procură specială pentru reprezentare în Adunarea generală a acționarilor, data-limită și locul unde vor fi depuse/primate procurile speciale, propunerea privind data de înregistrare. Când pe ordinea de zi figurează propuneri pentru modificarea statutului, convocarea va trebui să cuprindă textul integral al propunerilor. Când pe ordinea de zi figurează numirea membrilor Consiliului de administrație, în convocare se va menționa că lista cuprinzând informații cu privire la numele, localitatea de domiciliu și calificarea profesională a persoanelor propuse pentru funcția de administrator se află la dispoziția acționarilor, putând fi consultată și completată de aceștia. Data de referință este ulterioară cu cel puțin 4 zile lucrătoare datei de publicare în presă a convocatorului Adunării generale și este anterioară datei-limită până la care se pot depune/expedia către Companie procurile speciale.

(7) Adunarea generală a acționarilor se întrunește la sediul social al Companiei sau în alt loc indicat în convocare.

(8) Prin excepție, acționarii reprezentând întreg capitalul social vor putea, dacă niciunul dintre ei nu se opune, să țină Adunarea generală și să ia orice hotărâre de competență Adunării, fără respectarea formalităților cerute pentru convocarea ei.

ARTICOLUL 16

Organizare

(1) Adunările generale ale acționarilor vor fi prezidate de președintele Consiliului de administrație sau de persoana care îi ține locul, în temeiul unei împuterniciri speciale, care deschide ședința respectivă în ziua și la ora arătate în convocare.

(2) Pe perioada în care statul român este acționar majoritar, reprezentanții acestuia în Adunarea generală a acționarilor vor nominaliza în Consiliul de administrație specialiști din cadrul

Ministerului Transporturilor și Infrastructurii și unul din cadrul Ministerului Finanțelor Publice.

(3) Adunarea generală a acționarilor va alege dintre acționarii prezenți unu până la 3 secretari, care vor verifica lista de prezență a acționarilor, indicând capitalul social pe care îl reprezintă fiecare, procesul-verbal întocmit de secretarul tehnic pentru constatarea numărului acțiunilor depuse și îndeplinirea tuturor formalităților cerute de lege și de statut pentru ținerea Adunării generale.

(4) Procesul-verbal, semnat de președinte și de secretari, va constata îndeplinirea formalităților de convocare, data și locul Adunării generale, acționarii prezenți, numărul acțiunilor, dezbaterile în rezumat, hotărârile luate, iar la cererea acționarilor, declarațiile făcute de ei în ședință. La procesul-verbal se vor anexa actele referitoare la convocare, precum și listele de prezență a acționarilor.

(5) Președintele Consiliului de administrație va putea desemna dintre angajații Companiei unul sau mai mulți secretari tehnici, care să îndeplinească atribuțiile ce le revin în conformitate cu prevederile legale.

(6) Ședințele adunărilor generale ordinare și extraordinare ale acționarilor pot fi înregistrate atât audio, cât și video.

(7) Procesul-verbal se trece în registrul adunărilor generale.

(8) În înștiințarea privind prima convocare a Adunării generale a acționarilor se vor putea fixa ziua și ora pentru cea de-a doua Adunare generală, când cea dintâi nu s-ar putea ține. A doua adunare nu se poate însă întruni în chiar ziua fixată pentru cea dintâi adunare.

(9) În situația în care ziua pentru a doua Adunare generală nu este menționată în înștiințarea publicată pentru prima adunare, termenul prevăzut la art. 15 alin. (4) va putea fi redus la 8 zile.

(10) Acționarii reprezentând întreg capitalul social vor putea, dacă niciunul dintre ei nu se opune, să țină o Adunare generală și să ia orice hotărâre de competență adunării, fără respectarea formalităților cerute pentru convocarea ei.

(11) Acțiunea în răspundere contra administratorilor, auditorului financiar și directorilor cu atribuții delegate aparține Adunării generale a acționarilor, care va decide cu majoritatea voturilor exprimate în adunarea generală respectivă. Hotărârea va putea fi luată chiar dacă problema răspunderii acestora nu figurează în ordinea de zi. Adunarea desemnează cu aceeași majoritate persoana însărcinată să exercite acțiunea în justiție.

ARTICOLUL 17

Exercitarea dreptului de vot

(1) Orice acțiune plătită dă dreptul la un vot în Adunarea generală a acționarilor.

(2) Hotărârile Adunării generale a acționarilor se iau, de regulă, prin vot deschis.

(3) Votul secret este obligatoriu pentru alegerea membrilor Consiliului de administrație, a cenzorilor și auditorului financiar și revocarea lor, precum și pentru luarea hotărârilor referitoare la răspunderea membrilor organelor de administrare, de conducere și de control ale Companiei.

(4) La propunerea persoanei care prezidează Adunarea generală a acționarilor sau a unui grup de acționari prezenți sau reprezentați, care dețin cel puțin o pătrime din capitalul social, se va putea decide ca votul să fie secret.

(5) Pentru a fi opozabile terților, hotărârile adunărilor generale vor fi depuse în termen de 15 zile la oficiul registrului comerțului, spre a fi menționate în registru și publicate în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a. Hotărârile se vor publica, după caz, în același termen și pe pagina de internet a Companiei. Ele nu vor putea fi executate înainte de ducerea la îndeplinire a formalităților prevăzute mai sus.

(6) Hotărârile luate de adunările generale ale acționarilor în limitele legii și ale statutului sunt obligatorii chiar și pentru

acționarii absenți, nereprezențați, care s-au abținut de la vot sau care au votat împotriva.

(7) Acționarii care nu au votat în favoarea unei hotărâri a Adunării generale care privește schimbarea obiectului principal de activitate, mutarea sediului social al Companiei în străinătate, schimbarea formei juridice a Companiei sau fuziunea ori divizarea Companiei au dreptul de a se retrage din Companie și de a solicita acesteia cumpărarea acțiunilor lor la o valoare medie determinată de către un expert autorizat independent, numit de judecătorul-delegat, la cererea Consiliului de administrație, prin folosirea a cel puțin două metode de evaluare recunoscute de legislația în vigoare la data evaluării, costurile de evaluare urmând a fi suportate de către Companie.

(8) Acționarii pot participa și vota în Adunarea generală fie personal, fie prin reprezentare, în baza unei împuterniciri acordate pentru respectiva adunare generală, în conformitate cu legislația pieței de capital. Acționarii Companiei pot fi reprezentați în cadrul adunărilor generale de către o singură persoană îndreptățită să exercite dreptul de vot.

(9) Împuternicirile vor fi depuse la Companie, în original, cu 48 de ore înainte de adunare, sub sancțiunea pierderii exercițiului dreptului de vot în acea adunare. Împuternicirile vor fi reținute de Companie, făcându-se mențiune despre aceasta în procesul-verbal.

(10) Membrii Consiliului de administrație, directorii cu sau fără atribuții delegate de către Consiliul de administrație ori funcționarii Companiei nu îi pot reprezenta pe acționari, sub sancțiunea nulității hotărârii, dacă, fără votul acestora, nu s-ar fi obținut majoritatea cerută.

(11) Acționarii care nu au capacitate de exercițiu, precum și persoanele juridice pot fi reprezentați/reprezentate prin reprezentanții lor legali care, la rândul lor, pot da altor persoane împuternicire pentru respectiva adunare generală.

CAPITOLUL V Consiliul de administrație

ARTICOLUL 18

Organizare

(1) Compania este administrată de către un consiliu de administrație format din 15 (cincisprezece) administratori, aceștia fiind aleși de către Adunarea generală ordinară a acționarilor pe o perioadă de 4 (patru) ani, cu posibilitatea de a fi realeși. Consiliul de administrație este condus de către un președinte care este și directorul general al Companiei.

(2) Membrii Consiliului de administrație pot fi aleși prin utilizarea metodei votului cumulativ, în condițiile legii, iar pe perioada cât statul român este acționar majoritar, reprezentanții acestuia în Adunarea generală a acționarilor vor aproba Consiliul de administrație compus din specialiști din cadrul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii și un specialist din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, desemnați prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.

(3) Pentru ca numirea unui administrator să fie valabilă din punct de vedere juridic, persoana numită trebuie să o accepte în mod expres, în scris.

(4) Membrii Consiliului de administrație au obligația de a-și exercita mandatul cu prudența și diligența unui bun administrator, cu loialitate, în interesul Companiei și nu au voie să divulge informații confidențiale și secrete de afaceri ale Companiei.

(5) Administratorii pot avea calitatea de acționar.

(6) În caz de vacanță a unuia sau a mai multor posturi de administrator, Consiliul de administrație — deliberând în prezența a două treimi din numărul membrilor Consiliului și cu majoritatea membrilor prezenți — procedează la numirea unor

administratori provizorii, până la întrunirea Adunării generale ordinare a acționarilor. În situația în care vacanța mai multor posturi de administrator determină scăderea numărului administratorilor sub minimul legal, administratorii rămași convoacă de îndată Adunarea generală ordinară a acționarilor, pentru a completa numărul de membri ai Consiliului de administrație.

(7) Consiliul de administrație se întrunește la sediul social al Companiei ori de câte ori este necesar, dar cel puțin o dată la 3 (trei) luni.

(8) Convocarea Consiliului de administrație va fi făcută de către președintele Consiliului de administrație, care va stabili ordinea de zi, va veghea asupra informării adecvate a membrilor Consiliului cu privire la punctele aflate pe ordinea de zi și va prezida întrunirea. În lipsa președintelui, întrunirea Consiliului de administrație va fi prezidată de către vicepreședintele Consiliului de administrație, ales de acesta. Consiliul de administrație mai poate fi convocat la cererea motivată a cel puțin 2 dintre membrii săi sau a directorului general. În acest caz, ordinea de zi este stabilită de către autorii cererii. Președintele Consiliului de administrație este obligat să dea curs unei astfel de cereri. Convocarea pentru întrunirea Consiliului de administrație va fi transmisă administratorilor cu 7 (șapte) zile înainte de data întrunirii sau în alt termen, stabilit prin decizie a Consiliului de administrație. Convocarea va cuprinde locul, data, ora unde se va ține ședința și ordinea de zi. Asupra punctelor care nu sunt prevăzute pe ordinea de zi se pot lua decizii doar în cazuri de urgență. În cazul în care pe ordinea de zi este înscrisă dezbaterile problemelor de interes profesional, economic, social, cultural sau sportiv, președintele Consiliului de administrație are obligația de a invita la aceste discuții reprezentantul desemnat din partea sindicatului Companiei sau pe cel al salariaților.

(9) Membrii Consiliului de administrație pot fi reprezentați la întrunirile Consiliului de administrație doar de către alți membri ai săi. Un membru prezent poate reprezenta un singur membru absent.

(10) Președintele Consiliului de administrație numește un secretar fie dintre membrii Consiliului, fie din afara acestuia.

(11) Pentru valabilitatea deciziilor este necesară prezența a cel puțin două treimi din numărul membrilor Consiliului de administrație.

(12) Deciziile Consiliului de administrație vor fi luate cu majoritatea voturilor membrilor prezenți.

(13) Președintele Consiliului de administrație nu beneficiază de vot decisiv în caz de paritate de voturi, propunerea supusă votului considerându-se respinsă în această situație.

(14) Dezbaterile Consiliului de administrație au loc conform ordinii de zi stabilite și comunicate de președinte cu cel puțin 7 zile înainte de data ținerii ședinței.

(15) Dezbaterile se consemnează în procesul-verbal al ședinței, care se scrie într-un registru, sigilat și parafat de președintele Consiliului de administrație.

(16) Ședințele Consiliului de administrație pot fi înregistrate atât audio, cât și video.

(17) Procesul-verbal se semnează de către președintele de ședință și de către toți membrii Consiliului de administrație prezenți personal sau prin reprezentant la ședință.

(18) Pe baza procesului-verbal, secretarul Consiliului de administrație redactează decizia acestuia, care este semnată de președintele sau, în lipsa acestuia, de vicepreședintele Consiliului de administrație și de secretar.

(19) Consiliul de administrație este însărcinat cu îndeplinirea tuturor actelor necesare și utile pentru realizarea obiectului de activitate al Companiei, cu excepția celor rezervate de lege pentru Adunarea generală a acționarilor.

(20) Informațiile privind structura acționariatului Companiei vor fi puse la dispoziția acționarilor și a oricărui alți solicitanți, la cererea și pe cheltuiuala acestora, de către S.C. Depozitarul Central — S.A. Consiliul de administrație este obligat să pună la dispoziția acționarilor și a deținătorilor de obligațiuni, în aceleași condiții, registrul ședințelor și deliberărilor adunărilor generale și registrul obligațiunilor. Consiliul de administrație, la cerere, poate elibera acționarilor fotocopii de pe raportul auditorului financiar, precum și de pe alte documente prevăzute de lege.

(21) Membrii Consiliului de administrație sunt solidar răspunzători față de Companie pentru îndeplinirea tuturor obligațiilor cu privire la organizarea, conducerea și gestionarea activității Companiei. Consiliul de administrație răspunde față de Companie pentru actele îndeplinite de către directorii cărora le-au fost delegate atribuții de conducere sau de către personalul încadrat, când dauna nu s-ar fi produs dacă ar fi exercitat supravegherea impusă de îndatoririle ce-i revin potrivit legii.

(22) Administratorii Companiei — membrii Consiliului de administrație sunt solidar răspunzători cu predecesorii lor imediați dacă, având cunoștință de neregulile săvârșite de aceștia, nu le denunță auditorului financiar. Răspunderea pentru actele săvârșite sau pentru omisiuni nu se întinde și la administratorii care au făcut să se constate, în registrul deciziilor Consiliului de administrație, împotrivirea lor și au încunoscintat despre aceasta în scris auditorul financiar.

(23) În situația în care Adunarea generală decide să poartă acțiune în răspundere contra administratorilor, mandatul acestora încetează de drept de la data adoptării hotărârii și Adunarea generală va proceda la înlocuirea lor.

(24) Persoana numită în funcția de administrator trebuie să fie asigurată pentru răspundere profesională, la un nivel de asigurare stabilit de Adunarea generală a acționarilor.

(25) Nu pot fi administratori, directori cu atribuții delegate de către Consiliul de administrație, auditori interni sau reprezentanți ai Companiei persoanele care, potrivit legii, sunt incapabile sau care au fost condamnate pentru gestiune frauduloasă, abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită, precum și pentru infracțiunile prevăzute la art. 143—145 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, sau pentru cele prevăzute de art. 270³—282¹ din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare. În situația în care, ulterior numirii, un administrator este condamnat definitiv pentru una dintre infracțiunile menționate mai sus, acesta este decăzut din dreptul de a îndeplini funcția de administrator.

(26) Un administrator poate exercita concomitent cel mult 5 mandate de administrator și/sau de membru al consiliului de supraveghere în societăți pe acțiuni al căror sediu se află pe teritoriul României. Interdicția nu se referă la cazurile când cel ales în consiliul de administrație sau în consiliul de supraveghere este proprietar a cel puțin o pătrime din totalul acțiunilor respectivei societăți comerciale sau este membru în consiliul de administrație ori în consiliul de supraveghere al unei societăți pe acțiuni ce deține pătrea arătată.

(27) Membrii Consiliului de administrație și directorii Companiei cărora le-au fost delegate atribuții de conducere de către acesta nu vor putea fi, fără autorizarea consiliului de administrație, directori, administratori, membri ai directoratului ori ai consiliului de supraveghere, cenzori sau, după caz, auditori interni ori asociați cu răspundere nelimitată în alte societăți concurente sau având același obiect de activitate, nici nu pot exercita același comerț sau altul concurent, pe cont propriu sau al altei persoane, sub pedeapsa revocării și răspunderii pentru daune.

(28) Consiliul de administrație reprezintă Compania în raporturile cu directorii cu atribuții delegate de Consiliul de administrație.

(29) Administratorul care are într-o anumită operațiune, direct sau indirect, interese contrare intereselor Companiei trebuie să înștiințeze despre aceasta pe ceilalți administratori și pe auditorii interni și să nu ia parte la nicio deliberare privitoare la această operațiune. Aceeași obligație o are administratorul în cazul în care, într-o anumită operațiune, știe că sunt interesate soția, rudele sau afinii săi până la gradul al patrulea inclusiv. Administratorul care nu a respectat prevederile prezentului alineat va răspunde de daunele ce au rezultat pentru Companie.

(30) În situația în care Consiliul de administrație constată că, în urma unor pierderi stabilite prin situațiile financiare anuale aprobate conform legii, activul net al Companiei, determinat ca diferență între totalul activelor și totalul datoriilor acesteia, s-a diminuat la mai puțin de jumătate din valoarea capitalului social subscris, va convoca de îndată Adunarea generală extraordinară pentru a decide dacă se va recurge la reconstituirea capitalului, limitarea lui la suma rămasă sau dizolvarea Companiei.

(31) Consiliul de administrație trebuie să prezinte auditorului financiar și auditorilor interni, cu cel puțin 30 de zile înainte de ziua stabilită pentru ședința Adunării generale, situația financiară anuală pentru exercițiul financiar precedent, însoțit de raportul lor și de documentele justificative.

(32) Pe durata îndeplinirii mandatului, administratorii nu pot încheia cu Compania un contract de muncă. În cazul în care administratorii au fost aleși dintre salariații Companiei, contractul individual de muncă se suspendă de la data alegerii, pe toată durata mandatului. Administratorii vor încheia pe durata mandatului și numai după ce statul român nu mai este acționar contracte de administrație cu Compania, care vor fi semnate în numele acesteia de către o persoană desemnată de Adunarea generală ordinară a acționarilor.

(33) Răspunderile și obligațiile administratorilor care formează Consiliul de administrație sunt reglementate de dispozițiile Codului comercial și ale Codului civil, referitoare la mandat, de cele speciale prevăzute în legea societăților comerciale, precum și de cele cuprinse în prezentul statut și în contractul de mandat.

(34) Remunerația, remunerația suplimentară și orice alte avantaje ale membrilor Consiliului de administrație sunt stabilite prin hotărâre a Adunării generale ordinară a acționarilor.

ARTICOLUL 19

Atribuții

(1) Consiliul de administrație are în principal următoarele atribuții și competențe:

- a) stabilește direcțiile principale de activitate și de dezvoltare ale Companiei;
- b) stabilește politicile contabile și a sistemului de control financiar, precum și aprobarea planificării financiare;
- c) numește și revocă directorii cu atribuții delegate de către Consiliul de administrație și le stabilește remunerația;
- d) supraveghează activitatea directorilor cu atribuții delegate de către Consiliul de administrație;
- e) pregătește raportul anual, organizarea Adunării generale a acționarilor și implementarea hotărârilor acesteia;
- f) introduce cerere pentru deschiderea procedurii insolvenței Companiei, potrivit Legii nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare;
- g) concepe și aplică strategii și politici de dezvoltare a Companiei, stabilește tactica și strategia de marketing, precum și politica internă și externă de prețuri și tarife pentru produsele realizate și serviciile prestate de Companie;

h) negociază contractul colectiv de muncă și împuternicește persoanele care să reprezinte patronatul în această operațiune;

i) aprobă tarifele percepute pentru activitățile desfășurate de companie, în conformitate cu legislația în vigoare;

j) aprobă regulamentul de organizare și funcționare a Companiei, precum și regulamentul intern;

k) aprobă structura organizatorică, organigrama Companiei cu numărul de posturi, normativul de constituire a compartimentelor funcționale și de producție, stabilește îndatoririle și responsabilitățile acestora;

l) aprobă operațiunile de încasări și plăți potrivit competențelor acordate și prevederilor bugetului de venituri și cheltuieli aprobate anual;

m) aprobă introducerea de noi tehnologii și modernizarea celor existente;

n) aprobă operațiunile de cumpărare și vânzare de bunuri potrivit competențelor acordate; aprobă încheierea contractelor de închiriere (luare sau dare în chirie), aprobă încheierea sau rezilierea contractelor potrivit competențelor acordate și obiectului de activitate, cu limitarea că actele de dobândire, înstrăinare, schimb sau de constituire în garanție a unor active din categoria activelor imobilizate ale Companiei, a căror valoare depășește, individual sau cumulată, pe durata unui exercițiu financiar, 20% din totalul activelor imobilizate, mai puțin creanțele, vor fi încheiate de către Consiliul de administrație numai după aprobarea prealabilă de către Adunarea generală extraordinară a acționarilor. Închirierile de active corporale, pentru o perioadă mai mare de un an, a căror valoare individuală sau cumulată față de același cocontractant sau persoane implicate ori care acționează în mod concertat depășește 20% din valoarea totalului activelor imobilizate, mai puțin creanțele la data încheierii actului juridic, precum și asocierile pe o perioadă mai mare de un an, depășind aceeași valoare, se aprobă, de asemenea, în prealabil de Adunarea generală extraordinară a acționarilor;

o) decide cu privire la împrumuturile bancare necesare desfășurării activității curente a creditelor comerciale și a garanțiilor, conform competențelor stabilite de Adunarea generală a acționarilor;

p) organizează controlul pentru asigurarea integrității gestiunii Companiei, aprobă comisiile de inventariere și de scoatere din evidență a elementelor din patrimoniul Companiei și aprobă lista de casări a imobilizărilor corporale ale Companiei;

q) aprobă cheltuielile de protocol peste limita prevăzută de lege, dacă este cazul;

r) aprobă normativele de muncă și personal, normele metodologice ce vizează aplicarea prevederilor contractului colectiv de muncă, instrucțiunile și procedurile ce privesc asigurarea calității și orice reglementări interne necesare bunei desfășurări a activității Companiei;

s) propune modificări ale statutului,

t) alege și revocă vicepreședintele Consiliului de administrație;

u) aprobă scoaterea din funcțiune a mijloacelor fixe;

v) rezolvă orice alte probleme stabilite de Adunarea generală a acționarilor;

w) aprobă rapoartele periodice ale compartimentelor de control din cadrul Companiei;

x) propune Adunării generale extraordinare a acționarilor reducerea sau majorarea capitalului social;

y) propune Adunării generale a acționarilor fuzionarea, divizarea, participarea la constituirea de noi persoane juridice sau pentru asocierea cu alte persoane juridice ori fizice, în conformitate cu reglementările în vigoare;

z) propune spre aprobare Adunării generale extraordinare a acționarilor înființarea sau desființarea unor sedii secundare:

sucursale, agenții, puncte de lucru, reprezentanțe sau alte asemenea unități fără personalitate juridică;

aa) convoacă Adunarea generală a acționarilor ori de câte ori este nevoie.

(2) Consiliul de administrație poate crea comitete consultative, formate din cel puțin 2 (doi) membri ai Consiliului de administrație, în condițiile și cazurile prevăzute de lege.

(3) Consiliul de administrație poate delega atribuții de conducere a Companiei directorilor.

CAPITOLUL VI

Directorii

ARTICOLUL 20

Directorii

(1) Pe perioada în care statul este acționar majoritar, directorul general este numit și revocat din funcție prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii și încheie pe durata mandatului un contract de mandat care are ca obiect îndeplinirea unor obiective și criterii de performanță aprobate de Adunarea generală a acționarilor. Contractul de mandat este încheiat între Companie, reprezentată de Consiliul de administrație, și directorul general.

(2) Directorii cu atribuții delegate de Consiliul de administrație sunt numiți și revocați de Consiliul de administrație. Directorii cu atribuții delegate de Consiliul de administrație nu pot încheia cu Compania contracte individuale de muncă pe durata mandatului. În cazul în care aceștia au fost numiți dintre salariații Companiei, contractul individual de muncă se suspendă de la data numirii, pe perioada mandatului. Directorii cu atribuții delegate de către Consiliul de administrație vor încheia contract de mandat, care va fi semnat de o persoană desemnată de Consiliul de administrație.

(3) Directorii fără atribuții delegate de către Consiliul de administrație sunt angajați de către Companie potrivit prevederilor Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Directorii cu atribuții delegate de către Consiliul de administrație pot fi dintre administratori sau din afara Consiliului de administrație.

(5) Directorul general va reprezenta Compania în relația cu terții și în justiție, conform atribuțiilor sale.

(6) Pentru ca numirea unui director cu atribuții delegate de către Consiliul de administrație să fie valabilă din punct de vedere juridic, persoana numită trebuie să o accepte în mod expres, în scris.

(7) Directorii cărora le-au fost delegate atribuții de către Consiliul de administrație trebuie să fie asigurați pentru răspundere profesională, la un nivel de asigurare stabilit de Consiliul de administrație.

(8) Directorii cărora le-au fost delegate atribuții de către Consiliul de administrație sunt responsabili cu luarea tuturor măsurilor aferente conducerii Companiei, în limitele obiectului de activitate al Companiei și cu respectarea competențelor prevăzute de lege, de statut, precum și de delegările acordate de către Consiliul de administrație.

(9) Directorul general are în principal următoarele atribuții:

a) propune numirea și, după caz, revocarea directorilor cu atribuții delegate de către Consiliul de administrație;

b) angajează și, după caz, concediază, în condițiile legii, personalul din cadrul Companiei, cu excepția directorilor cu atribuții delegate de Consiliul de administrație;

c) numește și, după caz, revocă directorii unităților Companiei și celelalte persoane din conducerea compartimentelor Companiei;

d) asigură conducerea operativă a Companiei împreună cu directorii cărora le-au fost delegate atribuții de către Consiliul de administrație;

e) reprezintă Compania în relațiile cu terții și semnează actele ce o angajează față de aceștia, pe baza și în limitele împuternicirilor date de Consiliul de administrație și ale celor conferite de legislația în vigoare;

f) prezintă Consiliului de administrație propuneri privind solicitarea de alocații bugetare pentru a fi aprobate de organele competente;

g) exercită orice atribuții ce îi revin din regulamentul de organizare și funcționare și din hotărârile Consiliului de administrație, precum și din prevederile legale.

(10) Modul de organizare a activității directorilor cărora le-au fost delegate atribuții de către Consiliul de administrație va fi stabilit prin decizie a Consiliului de administrație.

(11) Orice administrator poate solicita directorilor cărora le-au fost delegate atribuții de către Consiliul de administrație informații cu privire la conducerea operativă a Companiei. Directorii cărora le-au fost delegate atribuții de către Consiliul de administrație au obligația de a informa Consiliul de administrație în mod regulat și cuprinzător asupra operațiunilor întreprinse și asupra celor avute în vedere.

(12) Acțiunea în răspundere contra directorilor cărora le-au fost delegate atribuții de către Consiliul de administrație aparține Adunării generale a acționarilor, care va decide cu majoritatea voturilor exprimate în adunarea generală respectivă. Hotărârea va putea fi luată chiar dacă problema răspunderii acestora nu figurează în ordinea de zi. Adunarea desemnează cu aceeași majoritate persoana însărcinată să exercite acțiunea în justiție. În situația în care acțiunea se pornește împotriva unui director căruia i-au fost delegate atribuții de către Consiliul de administrație, acesta este suspendat de drept din funcție până la rămânerea definitivă a hotărârii.

CAPITOLUL VII Gestiunea Companiei

ARTICOLUL 21 Auditul financiar

(1) Situațiile financiare ale Companiei vor fi elaborate în conformitate cu prevederile legale aplicabile în vigoare.

(2) Compania, prin Adunarea generală ordinară a acționarilor, va alege un auditor financiar cu care va încheia un contract de prestări servicii. Auditorul financiar va avea în principal următoarele atribuții:

a) verifică conformitatea activităților din Companie cu politicile, programele și managementul acestuia, în conformitate cu prevederile legale;

b) evaluează gradul de adecvare și aplicare a controalelor financiare și nefinanciare dispuse și efectuate de către conducerea Companiei în scopul creșterii eficienței activității acesteia;

c) evaluează gradul de adecvare a datelor/informațiilor financiare și nefinanciare destinate conducerii, pentru cunoașterea realității din Companie;

d) protejează elementele patrimoniale bilanțiere și extrabilanțiere și identifică metodele de prevenire a fraudelor și pierderilor de orice fel.

(3) Auditorul financiar are obligația legală de a întocmi și prezenta Adunării generale a acționarilor un raport cu privire la situațiile financiare anuale.

(4) Compania își organizează auditul intern potrivit normelor elaborate de Camera Auditorilor Financieri din România.

(5) În cazul în care Adunarea generală ordinară consideră oportun, se vor putea alege 3 cenzori care vor avea atribuțiile prevăzute de lege.

CAPITOLUL VIII Activitatea Companiei

ARTICOLUL 22 Finanțarea activității proprii

Pentru îndeplinirea obiectului de activitate și în conformitate cu atribuțiile stabilite, Compania utilizează veniturile proprii de finanțare, constituite conform legii, credite bancare, alocații bugetare și alte surse financiare.

ARTICOLUL 23 Exercițiul financiar

Exercițiul financiar începe la 1 ianuarie și se încheie la 31 decembrie ale fiecărui an. Primul exercițiu financiar începe la data constituirii Companiei.

ARTICOLUL 24 Personalul

(1) Angajarea și concedierea personalului, cu excepția directorilor cu atribuții delegate de Consiliul de administrație, se fac de către directorul general, potrivit prevederilor Legii nr. 53/2003, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plata salariilor și a impozitelor aferente, a cotelor de asigurări sociale, precum și a altor obligații față de bugetul de stat se va face potrivit legii.

(3) Drepturile și obligațiile personalului Companiei se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare și prin regulamentul intern.

(4) Drepturile de salarizare și celelalte drepturi de personal se stabilesc prin contractul colectiv de muncă sau de către Consiliul de administrație pentru personalul numit de acesta.

(5) Pentru luarea unor decizii complexe, directorul general poate atrage în activitatea de analiză consilierii și consultanții din diferite sectoare de activitate, în condițiile legii.

ARTICOLUL 25 Amortizarea mijloacelor fixe

Consiliul de administrație stabilește, în condițiile legii, regimul de amortizare a mijloacelor fixe.

ARTICOLUL 26 Evidența contabilă și situațiile financiare

(1) Compania asigură organizarea și conducerea contabilității proprii.

(2) Răspunderea pentru neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la alineatul precedent revine administratorilor Companiei.

(3) În cazul în care contabilitatea este condusă pe bază de contract de prestări de servicii, încheiat cu persoane fizice sau juridice, autorizate potrivit legii, membri ai Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România, răspunderea pentru conducerea contabilității revine acestora, potrivit legii și prevederilor contractuale.

(4) Organizarea și conducerea contabilității se vor efectua în condițiile Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, și ale celorlalte acte normative în domeniu.

(5) Compania va întocmi situațiile financiare anuale, repartizarea profitului făcându-se conform hotărârii Adunării generale ordinare a acționarilor și dispozițiilor legale în vigoare.

(6) Situațiile financiare anuale vor fi supuse aprobării Adunării generale, fiind însoțite de raportul Consiliului de administrație, de raportul auditorului financiar și de documente justificative ale

acestora. După aprobarea de către Adunarea generală, aceste situații financiare anuale, însoțite de procesul-verbal al ședinței Adunării generale, vor fi depuse la oficiul registrului comerțului de pe lângă Tribunalul Constanța, prin grija Consiliului de administrație, în termen de 15 zile de la data ședinței Adunării generale.

ARTICOLUL 27

Repartizarea profitului

(1) Profitul Companiei rămas după plata impozitului pe profit va fi repartizat conform hotărârii Adunării generale ordinare a acționarilor și dispozițiilor legale în vigoare.

(2) Compania își constituie fond de rezervă și alte fonduri în condițiile legii.

(3) Plata dividendelor convenite acționarilor se face de către Companie în condițiile legii, după aprobarea situațiilor financiare anuale de către Adunarea generală a acționarilor.

(4) În cazul înregistrării de pierderi, Adunarea generală a acționarilor va analiza cauzele și va hotărî în consecință.

(5) Suportarea pierderilor de către acționari se va face proporțional cu aportul la capitalul social și în limita capitalului social subscris.

ARTICOLUL 28

Registrele Companiei

Compania ține, prin grija Consiliului de administrație, respectiv a auditorului intern, registrele prevăzute de lege, cu excepția registrului acționarilor, care va fi ținut prin grija S.C. Depozitarul Central — S.A., după admiterea la tranzacționare a acțiunilor.

CAPITOLUL IX

Asocierea, modificarea formei juridice, dizolvarea, lichidarea și litigiile companiei

ARTICOLUL 29

Asocierea

Compania poate încheia contracte de asociere cu persoane juridice sau fizice, cu ori fără constituirea de noi persoane juridice, în condițiile legii.

ARTICOLUL 30

Modificarea formei juridice

Compania își poate modifica forma juridică prin hotărâre a Adunării generale extraordinare a acționarilor.

ARTICOLUL 31

Dizolvarea

(1) Următoarele situații conduc la dizolvarea Companiei:

a) imposibilitatea realizării obiectului de activitate;

b) declararea nulității Companiei;

c) falimentul Companiei;

d) hotărârea Adunării generale a acționarilor;

e) hotărârea tribunalului, la cererea oricărui acționar, pentru motive temeinice, precum neînțelegerile grave dintre acționari, care împiedică funcționarea Companiei;

f) în urma pierderilor, dacă valoarea activului net (determinată ca diferență între totalul activelor și datorile Companiei) ajunge să reprezinte mai puțin de jumătate din valoarea capitalului social subscris și dacă, cel târziu până la încheierea exercițiului financiar ulterior celui în care au fost constatate pierderile, Adunarea generală a acționarilor nu procedează la reducerea capitalului social cu suma cel puțin

egală cu cea a pierderilor care nu au putut fi acoperite din rezerve sau la reconstituirea activului net al Companiei până la nivelul unei valori cel puțin egale cu jumătate din capitalul social subscris;

g) când capitalul social se reduce sub minimul legal, dacă valoarea sa nu este adusă la un nivel cel puțin egal cu minimul legal prin adoptarea unei hotărâri de majorare de capital în același timp cu hotărârea de reducere a capitalului;

h) când numărul acționarilor scade sub minimul legal pentru o perioadă mai mare de 9 luni;

i) alte cauze prevăzute de lege sau de statut.

(2) Dizolvarea Companiei trebuie să fie înscrisă la oficiul registrului comerțului și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

ARTICOLUL 32

Lichidarea

(1) Dizolvarea Companiei are ca efect deschiderea procedurii de lichidare.

(2) Lichidarea Companiei și repartizarea patrimoniului se fac în condițiile legii, cu respectarea prevederilor Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

ARTICOLUL 33

Litigiile

Litigiile de orice fel apărute între Companie și acționarii săi se soluționează de către instanțele judecătorești competente.

CAPITOLUL X

Dispoziții tranzitorii și finale

ARTICOLUL 34

Dispoziții tranzitorii și finale

Prevederile prezentului statut se completează cu dispozițiile Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Codului comercial, iar pe perioada în care statul este acționar majoritar și cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2008 privind măsuri economico-financiare la nivelul unor operatori economici, cu modificările și completările ulterioare.

ARTICOLUL 35

Dispoziții tranzitorii și finale

(1) Prevederile din prezentul statut cărora le sunt aplicabile dispozițiile legislației care reglementează piața de capital vor intra în vigoare odată cu admiterea la tranzacționare a acțiunilor Companiei în cadrul Bursei de Valori București.

(2) De la data admiterii la tranzacționare a acțiunilor în cadrul Bursei de Valori București, prevederile prezentului statut se completează cu dispozițiile Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Regulamentului Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 1/2006 privind emitenții și operațiunile cu valori mobiliare, aprobat prin Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 23/2006.

(3) Până la admiterea la tranzacționare a acțiunilor emise de către Companie, registrul acționarilor Companiei va fi ținut prin grija Consiliului de administrație. După admiterea la tranzacționare a acțiunilor Companiei, registrul acționarilor va fi ținut de către S.C. Depozitarul Central — S.A., cu respectarea legislației pieței de capital și a prezentului statut.

(4) Prezentul statut poate fi modificat prin hotărârea Adunării generale extraordinare a acționarilor.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂȚĂII

ORDIN

privind abrogarea Ordinului ministrului sănătății și familiei nr. 364/2002 pentru aprobarea tarifelor percepute pentru aplicarea procedurilor de reglementare sanitară privind proiectele de amplasare, construcție, amenajare și de reglementare sanitară a funcționării obiectivelor și a activităților desfășurate în acestea, altele decât cele supuse înregistrării în registrul comerțului, precum și pentru aplicarea procedurilor de reglementare sanitară a punerii pe piață a substanțelor și produselor noi sau importate pentru prima dată și destinate utilizării ori consumului uman, precum și a unor prevederi referitoare la autorizarea și avizarea sanitară

Având în vedere prevederile Memorandumului privind reducerea numărului de taxe și tarife, începând cu cele ale căror costuri de administrare sunt superioare încasărilor efective, aprobat de Guvernul României la 15 aprilie 2009, văzând Referatul de aprobare al Direcției generale de sănătate publică, asistență medicală și programe nr. IB 5.445/2009, în temeiul prevederilor art. 7 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.718/2008 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății și familiei nr. 364/2002 pentru aprobarea tarifelor percepute pentru aplicarea procedurilor de reglementare sanitară privind proiectele de amplasare, construcție, amenajare și de reglementare sanitară a funcționării obiectivelor și a activităților desfășurate în acestea, altele decât cele supuse înregistrării în registrul comerțului, precum și pentru aplicarea procedurilor de reglementare sanitară a punerii pe piață a substanțelor și produselor noi sau importate pentru prima dată și destinate utilizării ori consumului uman, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 521 din 18 iulie 2002, se abrogă.

Art. II. — La anexa nr. 1 „Procedurile de reglementare sanitară pentru proiectele de amplasare, construcție, amenajare și reglementare sanitară a funcționării obiectivelor și a activităților desfășurate în acestea, altele decât cele supuse înregistrării în registrul comerțului” la Ordinul ministrului sănătății și familiei nr. 117/2002 privind aprobarea Procedurilor de reglementare sanitară pentru proiectele de amplasare, construcție, amenajare și reglementare sanitară a funcționării obiectivelor și a activităților desfășurate în acestea, altele decât cele supuse înregistrării în registrul comerțului, și a Procedurilor de reglementare sanitară a punerii pe piață a substanțelor și

produselor noi sau importate pentru prima dată și destinate utilizării ori consumului uman, cu modificările ulterioare, publicat în Monitorul Oficial al României Partea I, nr. 181 din 18 martie 2002, la articolul 10 alineatul (1), litera c) se abrogă.

Art. III. — La anexa „Lista tarifelor pentru prestațiile efectuate de direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și de institutele de sănătate publică” la Ordinul ministrului sănătății nr. 37/2006 privind tarifele pentru prestațiile efectuate de direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și de institutele de sănătate publică, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 54 din 20 ianuarie 2006, capitolul „Alte prestații” se abrogă.

Art. IV. — Direcția generală de sănătate publică, asistență medicală și programe din cadrul Ministerului Sănătății, institutele de sănătate publică București, Cluj-Napoca, Iași și Timișoara, direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, precum și ministerele cu rețea sanitară proprie vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. V. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Ion Bazac

București, 1 iunie 2009.
Nr. 683.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 431133